

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
ศศิธร เป็งทอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2552

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

ปริญญาณิพนธ์
ของ
ศศิธร เป็งทอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
ศศิธร เป็งทอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2552

ศศิธร เป้งทอง. (2552). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร.*

ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง,
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.พาสนา จุลรัตน์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยจำแนก
องค์ประกอบที่ศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ นิสัยทางการเรียน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ ความคาดหวังของ
ผู้ปกครอง การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทาง
เศรษฐกิจของผู้ปกครอง และองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทาง
กายภาพด้านการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ
เพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขต
สวนหลวง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 152 คน เป็นนักเรียนชาย 67 คน และ
นักเรียนหญิง 85 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อ
แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง
กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ
เพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศหญิง(X_2) นิสัยทางการเรียน(X_8) ลักษณะมุ่งอนาคต(X_9)
ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_{10}) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_{11}) ลักษณะทาง
กายภาพด้านการเรียน (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู(X_{13}) และสัมพันธภาพระหว่าง
นักเรียนกับเพื่อน(X_{14})

2. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศ : ชาย(X_1)

3. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_3) วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ต่ำกว่าปริญญาตรี(X_4) วุฒิการศึกษา :

ปริญญาตรี(X_5) วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : สูงกว่าปริญญาตรี(X_6) และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง(X_7)

4. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ ลักษณะมุงอนาคต(X_9) และการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_{11}) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 2 องค์ประกอบ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 40.00

5. สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .1351 + .460 X_9 + .229 X_{11}$$

5.2 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .462 X_9 + .270 X_{11}$$

FACTORS AFFECTING MOTIVATION TO FURTHER STUDY OF PRATHOM VI
STUDENTS AT WAT PAKBOR SCHOOL, SAUANLAUNG DISTRICT, BANGOK

AN ABSTRACT
BY
SASITHORN PENGTONG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Educational Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
May 2009

Sasithorn Pengtong. (2009). *Factors Affecting Motivation to Further Study of Prathom VI Students at Wat Pakbor School, Saunlaung District, Bangkok*. Master thesis, M.Ed.(Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc Prof. Waythanee Greethong, Assis. Prof. Dr. Pasana Chularat.

The purposes of this research were to study the factors affecting motivation to future of prathom VI students at wat pakbor school saunlang district, bangkok. The factors were divided into 3 dimensions divided into 3 dimensions, first of them was personal factor : gender, learning habit , grade level and further oriented, second of them was family factor: guardian's expectation, guardian's learning supportive, guardian's educational level and guardian's economic level, third of them was learning environment factor : physical learning environment, interpersonal relationship between students and their teachers and interpersonal relationship between students and their peer groups.

The samples of 152: 67 males and 85 females were Prathom VI Students at Wat Pakbor School, Saunlaung District, Bangkok in academic year 2008. The instrument was questionnaires of factors affecting Motivation to Further Study of Prathom VI Students at Wat Pakbor School, Saunlaung District, Bangkok. The data was analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows:

1. There were significantly positive correlation among Motivation to Further Study of Prathom VI Students at Wat Pakbor School, Saunlaung District, Bangkok and 8 factors; gender : female (X_2), learning habits (X_8), further oriented (X_9), guardian's expectation towards student (X_{10}), guardian's learning support towards student (X_{11}), physical learning environment (X_{12}), interpersonal relationship between students and their teachers (X_{13}) and interpersonal relationship between students and their peer groups (X_{14}) at .01 level.
2. There was significantly negative correlation between Motivation to Further Study of Prathom VI Students at Wat Pakbor School, Saunlaung District, Bangkok and 1 factor: gender : male (X_1) at .01 level

3. There was no significantly correlation between Motivation to Further Study of Prathom VI Students at Wat Pakbor School, Saunlaung District, Bangkok and 5 factor: learning achievement (X_3), guardian's educational level : lower bachelor degree (X_4), guardian's educational level : bachelor degree (X_5), guardian's educational level : above bachelor degree (X_6) at .01 level

4. There were significantly 2 factors affecting Motivation to Further Study of Prathom VI Students at Wat Pakbor School, Saunlaung District, Bangkok at .01 level ranking from the most to the least affector; further oriented (X_9), and guardian's learning support towards student (X_{11}). These 2 factors could predicted of Motivation to Further Study of Prathom VI Students at Wat Pakbor School, Saunlaung District, Bangkok about percentage 40.00

5. The significantly predicted equation of Motivation to Further Study of Prathom VI Students at Wat Pakbor School, Saunlaung District, Bangkok were as follows:

5.1 In term of raw scores were:

$$\hat{Y} = .1351 + .460 X_9 + .229 X_{11}$$

5.2 In term of standard scores were:

$$Z = .462 X_9 + .270 X_{11}$$

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

ของ

ศศิธร เป็งทอง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2552

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์เวย์นี กรีทอง)

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิตา แส่นคำเครือ)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์เวย์นี กรีทอง)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของรองศาสตราจารย์เวชณี กริทอง ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมริตา แสนคำเครือ และรองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี กรรมการสอบปากเปล่าที่ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า จนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมริตา แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ตลอดจนบรรพจารย์ผู้ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย ตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน ขอขอบพระคุณ นางวิไลวรรณ ภูทอง ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดปากบ่อที่ให้ความอนุเคราะห์และอนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ ที่ให้ความร่วมมือเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาคปกติ ทุกคนที่ให้อกำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ และร่วมทุกข์ ร่วมสุขกันมาตลอดระยะเวลาการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์อุไร สังขนันท์ ที่ให้ความเมตตาในเรื่องทุนทรัพย์ในการศึกษาครั้งนี้ตลอดทั้งคำแนะนำ อกำลังใจและให้ความห่วงใยเข้ามาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และญาติๆ ที่ให้อกำลังใจ และให้ความช่วยเหลือทุกด้านมาโดยตลอด คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็นของขวัญแด่บุคคลในครอบครัวอันเป็นที่รักของผู้วิจัยทุกท่าน

ศศิธร เป็งทอง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
สมมติฐานการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	21
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร.....	41
3 วิธีดำเนินการวิจัย	43
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	43
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	55
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	57
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	60
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	67
ความมุ่งหมายของการวิจัย	67
สมมติฐานการวิจัย	67
วิธีดำเนินการวิจัย	67
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	68
การเก็บรวบรวมข้อมูล	69
การวิเคราะห์ข้อมูล	69
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
อภิปรายผลการวิจัย	70
ข้อเสนอแนะ	81
ข้อเสนอแนะทั่วไป	81
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	82
บรรณานุกรม	83
ภาคผนวก	91
ภาคผนวก ก	92
ภาคผนวก ข	106
ภาคผนวก ค	115
ประวัติย่อผู้วิจัย	121

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามเพศและวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง.....	61
2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานองค์ประกอบด้านส่วนตัวด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	62
3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัวด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	64
4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	65
5 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	66
6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน.....	106
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต.....	107
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง.....	108
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง.....	109
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน.....	110
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู.....	111
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	112
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	113

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียน และการศึกษาต่อในระดับสูงต่อไปของนักเรียน เพราะแรงจูงใจมีส่วนสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมที่ควรประพฤติอันจะนำไปสู่เป้าหมายที่นักเรียนมุ่งหวังไว้ในการศึกษาต่อ ขณะเดียวกัน บุคคลผู้มีเป้าหมายในชีวิตย่อมมีความปรารถนาอย่างแรงกล้า ที่จะบรรลุถึงเป้าหมายนั้น การสร้างแรงจูงใจในการที่จะทำในบางสิ่งบางอย่างและลงมือทำอย่างจริงจัง มุ่งมั่น ไม่ยอมแพ้ คือการเริ่มต้นของความสำเร็จ แต่หากไม่มีแรงจูงใจที่มากพอ เป้าหมายนั้นอาจจะเล็กลง เพราะไม่มีแรงบันดาลใจ ขาดศรัทธาในชีวิต ดังนั้นมนุษย์จึงจำเป็นต้องมีแรงจูงใจ ดังที่ สิริอร วิชชาวุธ (2543: 225) กล่าวว่า แรงจูงใจทำให้เกิดพฤติกรรมหนึ่งขึ้นมาอย่างต่อเนื่องและมีเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับ สุชา จันทน์เอม (2543: 101) ที่กล่าวว่า การจูงใจเป็นเรื่องที่สำคัญเรื่องหนึ่ง เพราะการที่มนุษย์เรามีพฤติกรรมอย่างไร หรือทำอะไรแล้ว ต้องเกิดจากแรงจูงใจ (Motive) เป็นตัวผลักดันก่อน

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานแนวพระราชดำริเกี่ยวกับความหมายของการศึกษา เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2520 ความว่า.....

.....การศึกษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนา

ความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยมและ

คุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองดีมีคุณภาพ

และประสิทธิภาพการพัฒนาประเทศก็ย่อมทำได้

สะดวกราบรื่น ได้ผลที่แน่นอนและรวดเร็ว.....

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2551: ออนไลน์)

การศึกษานับเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสังคม เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเอง ด้านต่างๆ ตลอดจนช่วยวางรากฐานพัฒนาการของชีวิตตั้งแต่แรกเกิด การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่างๆ ที่จะดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง รวมเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2539: 2) การศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งพัฒนา คน ให้เป็น มนุษย์ ที่มีคุณภาพมีความสามารถเต็มตามศักยภาพ มีพัฒนาการที่สมดุลทั้งปัญญา จิตใจ ร่างกายและสังคม เพื่อส่งเสริมสร้างการพัฒนาและความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ กระบวนการศึกษาจึงมีผู้เรียนเป็นเป้าหมายสูงสุดของการพัฒนา(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2539: 5) การศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาประเทศ ดังนั้น

ประเทศใดมีประชากรที่ได้รับการศึกษาอย่างถูกต้อง และทั่วถึง ประเทศนั้นก็จะประสบความสำเร็จในทุกด้านไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม (สีลา มะเค็ง. 2544: 1) การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นพื้นฐานอันสำคัญของการพัฒนาและเป็นเครื่องชี้นำสังคม ผู้ที่ได้รับการศึกษาจึงเป็นบุคคลที่มีคุณภาพและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ แต่ในสภาพปัจจุบันสถานภาพทางด้านคุณภาพ การศึกษากำลังเป็นจุดวิกฤติของระบบการศึกษาไทยกล่าวคือ ในกระบวนการเรียนการสอนมุ่งเน้นการท่องจำเพื่อสอบมากกว่าการเน้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งไม่สามารถปลูกฝังการรักที่จะเรียนรู้ต่อไปอันเป็นคุณสมบัติที่สำคัญในโลกยุคข้อมูลข่าวสารหรือสังคมแห่งการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2539: 38) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีกรอบหลักในการดำเนินการปฏิรูปการศึกษา ที่ต้องเร่งดำเนินการพัฒนากำลังคนอย่างต่อเนื่อง ให้สามารถปรับตัวเท่าทันและแข่งขันในสังคมโลกได้ในระยะต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (2545 - 2549) ในด้านยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม มุ่งพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยการปฏิรูปการศึกษา ให้เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ให้คนไทยมีคุณภาพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและวิทยาการสมัยใหม่บนพื้นฐานการนำหลักธรรมและวัฒนธรรมมาใช้ประโยชน์ และกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนากำลังคนก็คือ กระบวนการทางการศึกษา เพื่อสร้างสรรค์สังคมไทยเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ อีกทั้งแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ได้เน้นย้ำมุ่งให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ที่สร้างโอกาสให้คนไทยทุกคน คิดเป็น ทำเป็น มีเหตุผล สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต รู้จักใช้ข้อมูลที่มีอยู่หลากหลายเพื่อสร้างองค์ความรู้และพัฒนาตนเอง กระบวนการการเรียนรู้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้ระบุไว้ชัดเจนว่ากระบวนการการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามการปฏิรูปการศึกษาเป็นแนวทางการดำเนินการหนึ่งที่จะนำไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาด้วยกรอบแนวคิดและลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (การศึกษาคืออะไร. 2551: ออนไลน์)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 กำหนดให้บุคคลมีสิทธิเสมอภาคกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาอบรมของรัฐ ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคมแห่งการเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการ

ดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เปิดโอกาสให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนาสาระ และกระบวนการการเรียนรู้ให้เป็นอย่างต่อเนื่อง

เนื่องจากผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษานักเรียนโรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ซึ่งเห็นว่าโรงเรียนแห่งนี้อยู่ในเขตชุมชนและที่สำคัญมีบริเวณอยู่ติดกับวัดซึ่งเป็นการยากที่จะขยับขยายออกไปได้อีก และจากการนำหนังสือจากทางมหาวิทยาลัยเพื่อขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร เพื่อทำการสำรวจเบื้องต้นโดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามปลายเปิดไปสำรวจกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

เมื่อนักเรียนเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วจะเรียนต่อหรือไม่ เพราะอะไร ผลการสำรวจเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ผลดังนี้ เรียนต่อ จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 98 ได้แก่ ต้องการมีความรู้เพิ่มขึ้น จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 71 ต้องการมีงานทำที่ดีและค่าตอบแทนสูงเพื่อเลี้ยงดูพ่อแม่ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44 ต้องการมีอนาคตที่ดี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และยังไม่ตัดสินใจเรียนต่อ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2

จากผล การสำรวจเบื้องต้นพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 น่าจะมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากที่สุด ดังที่ ทรงพล ภูมิพัฒน์ (2539: 99) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง พลังแรงภายในของบุคคล (หรือสัตว์) ที่ทำให้คนเรา (หรือสัตว์) เกิดพฤติกรรมและควบคุมแนวทางของพฤติกรรมให้บรรลุจุดหมาย ซึ่งสอดคล้องกับโลเวลล์ (Lovell, 1980: 109) กล่าวว่า แรงจูงใจ เป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายามเพื่อสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน อาทิเช่น ผู้บริหาร คณะครูอาจารย์ ตลอดจนผู้ปกครอง นำไปเป็นแนวทางในการวางแผนและเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและตรงกับเป้าหมายของผู้เรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดปากป่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 152 คน เป็นนักเรียนชาย 67 คน นักเรียนหญิง 85 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่

- 1.1.1 เพศ
- 1.1.2 นิสัยทางการเรียน
- 1.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.1.4 ลักษณะมุ่งอนาคต

1.2 องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่

- 1.2.1 ความคาดหวังของผู้ปกครอง
- 1.2.2 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
- 1.2.3 วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง
- 1.2.4 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

1.3 องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

- 1.3.1 ลักษณะทางกายภาพภาพด้านการเรียน
- 1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- 1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการศึกษาต่อ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจในการศึกษาต่อ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียน ที่ต้องการแสดงพฤติกรรม เพื่อได้บรรลุเป้าหมายในการศึกษาต่อของตนเอง ได้แก่ การอยากทุ่มเทความพยายามในการตั้งใจ อ่านหนังสือ ตั้งใจทบทวนเนื้อหาบทเรียนเพื่อเพิ่มพูนความจำ มุ่งมั่นและกระตือรือร้นคิดว่าเพิ่มเติมในเรื่องที่สงสัยและที่มีประโยชน์ต่อพื้นฐานทางการศึกษาต่อของตนเอง ต้องการมีความรู้เพิ่มขึ้นอันเป็นผลต่อหน้าที่การงานในอนาคตและอยากได้ค่าตอบแทนสูงเพื่อเลี้ยงดูพ่อแม่ในอนาคต และต้องการมีอนาคตที่ดี

2. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ หมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่

2.1.1 เพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง

2.1.2 นิสัยทางการเรียน หมายถึง สิ่งที่นักเรียนกระทำเป็นประจำซึ่งเกี่ยวกับการเรียน ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน การทำการบ้าน การทบทวนบทเรียน การตั้งใจเรียน และการวางแผนในการเรียน

2.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียน แสดงเป็นระดับผลคะแนนเฉลี่ยสะสม ในภาคเรียนที่ผ่านมา

2.1.4 ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่เกิดขึ้นในอนาคต เพื่อที่จะสามารถวางแผนปฏิบัติด้านการเรียน เพื่อรับรองผลดี ป้องกันผลเสีย ตลอดจนสามารถควบคุมตนเอง ให้ปฏิบัติหรือเว้นการปฏิบัติต่อการกระทำบางอย่างตามความต้องการของตนเอง ทั้งนี้เพื่อป้องกันผลเสียที่จะเกิดขึ้นมาทั้งแก่ตนเองและผู้อื่นในภายหลัง

2.2 องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ดังนี้

2.2.1 ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนต่อความคิด ความรู้สึกของผู้ปกครองต่อเป้าหมายทางการศึกษาที่ตั้งไว้สำหรับนักเรียนและต้องการให้นักเรียนบรรลุตามเป้าหมายทางการศึกษาที่ตั้งไว้

2.2.2 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง การที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองให้การสนับสนุนทางด้านการเรียนของนักเรียน ด้วยการช่วยเหลือในด้านต่างๆ ซึ่งมีผลต่อการเรียนของนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

2.2.1.1 การสนับสนุนทางด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน และเงิน ให้แก่นักเรียนอย่างเพียงพอ ตามความจำเป็นทางการเรียนของนักเรียน

2.2.1.2 การสนับสนุนทางด้านวาจา ได้แก่ การให้ความสนใจ ความ เอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางด้านการเรียนแก่นักเรียน

2.2.4 วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง ได้แก่

2.2.4.1 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

2.2.4.2 ระดับปริญญาตรี

2.2.4.3 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี

2.2.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ของผู้ปกครอง ของนักเรียนที่ได้รับรวมกันเป็นรายเดือน

2.3 องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อม ทางการเรียนการสอนที่มีต่อนักเรียน ได้แก่ สถานที่เรียน สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ดังนี้

2.3.1.1 สถานที่เรียน ได้แก่ ห้องเรียนที่มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก มีความ เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความสะอาด บริเวณห้องเรียนปราศจากกลิ่นและเสียงรบกวน ขนาดของ ห้องเรียนไม่แออัด คับแคบ เมื่อเทียบกับปริมาณของนักเรียน

2.3.1.2 สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ได้แก่ มีเอกสารประกอบการเรียน การสอนอย่างเพียงพอ มีอุปกรณ์การเรียนที่มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพในการใช้งาน และมี ปริมาณเพียงพอเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน

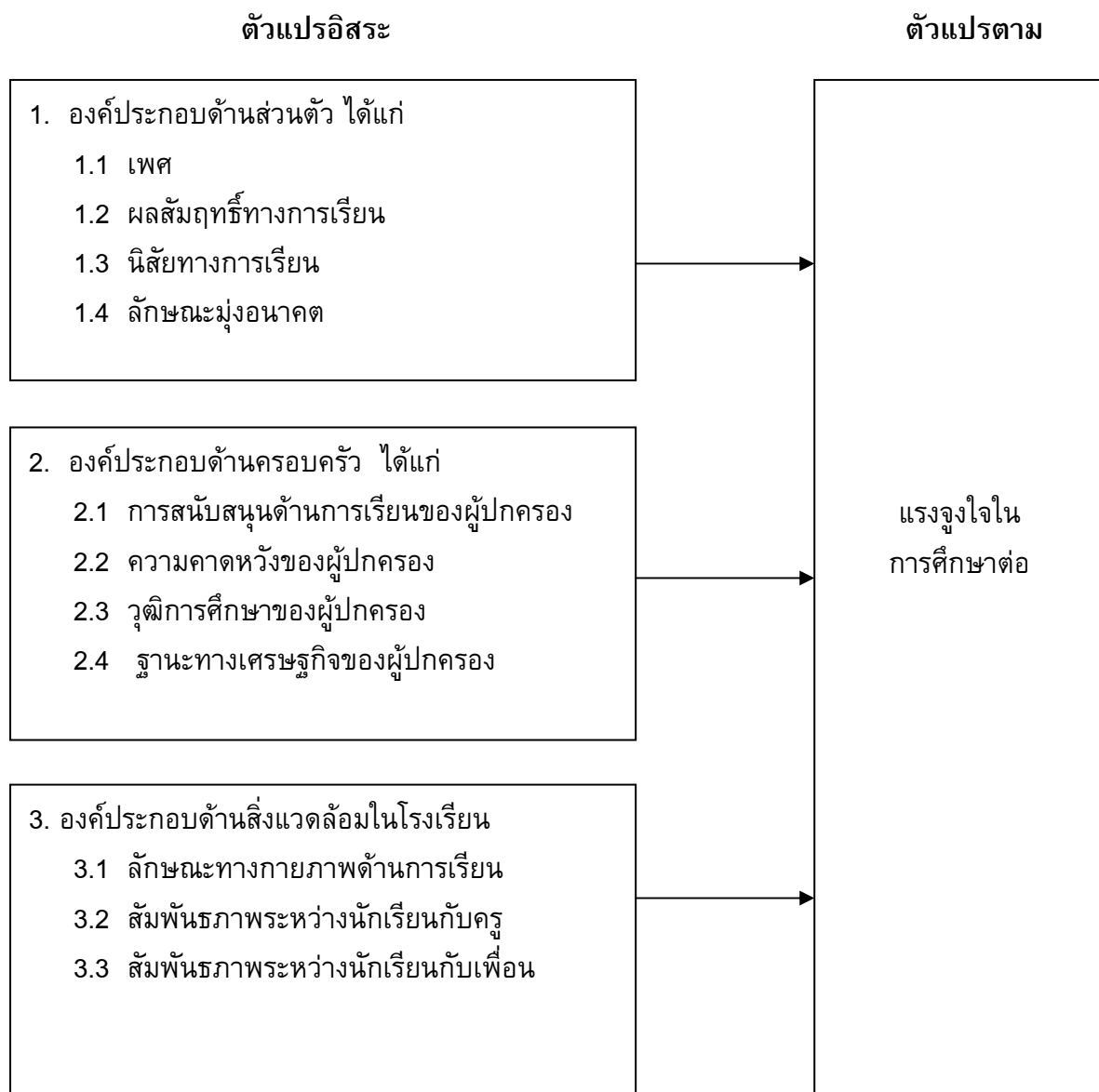
2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง การปฏิบัติ ตนของนักเรียนต่อครู และการปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนี้

2.3.3.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ได้แก่ การให้ความเคารพเชื่อ ฟังและปฏิบัติตนตามคำสั่งสอนของครู ช่วยเหลืองานของครูตามความสามารถของตน ขอ คำแนะนำจากครูเมื่อเกิดปัญหาในการเรียน ตั้งใจเรียนและสนใจบทเรียนที่ครูสอน

2.3.3.2 การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความเอา ใจใส่ ยอมรับความคิดเห็น ให้ความเป็นกันเองต่อนักเรียน และให้คำปรึกษาทั้งทางการเรียนและ ด้านส่วนตัว

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของ นักเรียนและเพื่อนที่มีต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพากันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่ง กันและกัน การทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เกิดความสำเร็จทางการเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร น่าจะเกิดจากองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน และลักษณะมุ่งอนาคต องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง วุฒิการศึกษาของผู้ปกครองและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และ องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ผู้วิจัยจึงขอ
ตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานในการวิจัย

1. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

2. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีอิทธิพล ต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับ โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

1.1.1 ความหมายของแรงจูงใจ

ทรงพล ภูมิพัฒน์ (2539: 99) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง พลังแรงภายในของบุคคล (หรือสัตว์) ที่ทำให้คนเรา (หรือสัตว์) เกิดพฤติกรรมและควบคุมแนวทางของพฤติกรรมให้บรรลุจุดหมาย

กันตยา เพิ่มผล (2541: 46) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจในแง่ของผู้บริหารว่าเป็นวิธีการที่ผู้บริหารใช้เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดแรงจูงใจในการทำงาน หรือเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ผู้บริหารหรือองค์การพึงประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

บุญศรี คำชาย (2542: 215) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงขับซึ่งพุ่งตรงไปเป้าหมายทั้งในลักษณะของการเข้าหาหรือการถอยห่าง

โสภา ชูพิกุลชัย (2544: 56) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง เหตุจูงใจที่ทำให้ความต้องการของเราได้รับความพอใจ และให้พฤติกรรมของเราบรรลุเป้าหมาย โดยปราศจากภยันตรายหรือสภาพการณ์ที่ไม่พึงพอใจ

อารี พันธุ์ณี (2546: 269) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง การนำปัจจัยต่างๆ ที่เป็นแรงจูงใจมาผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทาง เพื่อบรรลุจุดหมายหรือเงื่อนไขที่ต้องการ ปัจจัยต่าง ๆ ที่นำมาอาจจะเป็นเครื่องล่อ รางวัล การลงโทษ การทำให้เกิดการตื่นตัว รวมทั้งทำให้เกิดความคาดหวัง

โลเวลล์ (Lovell. 1980: 109) กล่าวว่า แรงจูงใจ เป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความพยายามเพื่อสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ

ซูซีฟ อ่อนโคกสูง (2549: 5) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงหรือพลังในการทำพฤติกรรมอย่างเข้มแข็งและการกระตือรือร้น มีจุดมุ่งหมาย ชัดเจนและรักษาพฤติกรรมนั้นไว้ได้ เช่น คน ๆ หนึ่ง ทำงานหนักตลอดเวลาด้วยความขยันขันแข็งหรือประสบความสำเร็จในชีวิต ถือว่าเขาเป็นผู้มีแรงจูงใจในการทำงานสูง

สุรางค์ โค้วตระกูล (2550: 153) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง องค์ประกอบที่กระตุ้นให้เกิดให้เกิดพฤติกรรมที่มีจุดมุ่งหมาย แต่เนื่องจากเราไม่สามารถสังเกตแรงจูงใจได้โดยตรง จึงต้องอาศัยพฤติกรรมที่สังเกตได้ เป็นสิ่งที่อ้างอิงแต่บางครั้งอาจจะบอกสาเหตุของพฤติกรรมผิดด้วยเหตุผล

สุวรี ศิวะแพทย์ (2549: 127) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง เจื่อนไขใดของอินทรีย์ ที่มีผลต่อความพร้อมที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมหรือทำให้พฤติกรรมดำเนินต่อไป

ไครเดอร์ และคณะ (Crider and Others. 1983:118) กล่าวว่า การจูงใจ หมายถึง ความปรารถนา ความต้องการ และความสนใจที่มารื้อหรือมากระตุ้นอินทรีย์ และนำอินทรีย์ไปสู่จุดหมายปลายทางที่เฉพาะเจาะจง

กล่าวโดยสรุป แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่มากระตุ้นให้เกิดแรงผลักดันเพื่อให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือมีความพยายามอย่างกระตือรือร้น เพื่อให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายหรือตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

1.1.2 ความสำคัญที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ

การจูงใจมีประเด็นที่น่าสนใจต่อการเกิดพฤติกรรมของบุคคลดังนี้ (พาสนา จุลรัตน์. 2548: 195)

1. พฤติกรรมอย่างเดียวกันอาจจะเนื่องจากสาเหตุต่างกัน เช่น เด็กขโมยเงินอาจจะเนื่องมาจากอยากเรียกร้องความสนใจจากพ่อแม่ หรืออาจเนื่องมาจากต้องการเอาเงินไปซื้อของเล่น เป็นต้น

2. แรงจูงใจอย่างเดียวกัน อาจจะเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ต่างกัน เช่น นักเรียนที่ต้องการความสนใจและความรักจากครู อาจจะแสดงพฤติกรรมโดยการตั้งใจเรียนหนังสือเพื่อทำคะแนนให้ดี ในขณะที่นักเรียนบางคนอาจซื้อของขวัญมาถนอมครูในวันสำคัญต่าง ๆ เพื่อต้องการความรักจากครู

3. พฤติกรรมอย่างเดียวกัน อาจจะมีสาเหตุมาจากแรงจูงใจหลายอย่าง เช่น พนักงานตั้งใจทำงาน เพื่อหวังรางวัลและคำชมเชยจากผู้บังคับบัญชา ต้องการตำแหน่งที่สูงขึ้น และต้องการความรักจากครู

4. พฤติกรรมที่เกิดการจูงใจนั้นจะต้องมีเป้าหมายเสมอ เช่น นักเรียนที่มีเป้าหมายเพื่อสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยให้ได้ ก็ต้องทุ่มเทความพยายามในการอ่านหนังสือเพื่อเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อที่จะสามารถสอบผ่านเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้

5. พฤติกรรมบางอย่างของบุคคลอาจถูกจูงใจให้กระทำ โดยเจ้าตัวอาจจะไม่

ทราบถึงเป้าหมายที่แท้จริงได้ ถ้าความต้องการและเป้าหมายนั้นอยู่ภายในจิตใต้สำนึก เช่น มนตรีต้องการเป็นผู้ชนะในการแข่งมวยปล้ำ ซึ่งมนตรียึดว่าเป็นเพราะต้องการเงินรางวัล แต่จริง ๆ แล้วมนตรียังมีความต้องการและเป้าหมายที่จะชดเชยความก้าวร้าวที่อยู่ในจิตใต้สำนึกก็ได้

6. บุคคลที่อยู่ในสังคมต่างกันมักมีแรงจูงใจต่างกัน เช่น คนที่อยู่ในประเทศแถบยุโรปมักต้องการชีวิตที่อิสระ ชอบทำงาน และมีวิถีชีวิตที่แตกต่างจากคนที่อยู่ในประเทศแถบอาฟริกา หรือแม้กระทั่งคนที่มีความวัฒนธรรมเดียวกันก็อาจมีความต้องการและแรงจูงใจที่แตกต่างกันได้ถ้าได้รับประสบการณ์และการเรียนรู้ที่ต่างกัน

1.1.3 ประเภทของแรงจูงใจ

กันตยา เพิ่มพล (2541: 58) ได้แบ่งแรงจูงใจทางด้านจิตวิทยาออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliative Motivation) คือ ความต้องการของบุคคลที่จะมีความสัมพันธ์อันดีกับคนอื่น เพื่อร่วมงาน คำนี้ถึงการยอมรับจากเพื่อนร่วมงานและรักษาหน้าที่ซึ่งกันและกันมากกว่าคำนี้ถึงการทำงานโดยตรง บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธนี้จะประสบความสำเร็จในการทำงานก็ต้องได้รับการสนับสนุนจากพวกพ้อง

2. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motivation) บุคคลที่มีแรงจูงใจประเภทนี้จะใช้อำนาจเผด็จการต่อคนอื่น มีความต้องการอย่างรุนแรงที่จะมีอำนาจเหนือและต้องการใช้อำนาจในการควบคุม

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) บุคคลที่มีแรงจูงใจประเภทนี้จะเป็นคนที่มีเหตุผล มีภาวะในการเสี่ยงในระดับที่เป็นไปได้ รู้จักใช้วิจารณ์อย่างรอบคอบและทำงานเพื่อผลงานจริง

สัวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2545: 157) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physical Motivation) เป็นความต้องการทางด้านร่างกายเกี่ยวกับอาหาร น้ำ การพักผ่อน การได้รับความคุ้มครอง ความปลอดภัย การได้รับความเพลิดเพลิน การลดความเคร่งเครียด แรงจูงใจทางด้านนี้จะมีสูงมากในวัยเด็กตอนต้น และวัยผู้ใหญ่ตอนปลาย เนื่องจากได้เกิดความเสื่อมถอยทางด้านร่างกาย

2. แรงจูงใจทางด้านสังคม (Social Motivation) เริ่มต้นตั้งแต่เกิดของมนุษย์ ถือได้ว่าแรงจูงใจด้านนี้สลับซับซ้อนมากเป็นความต้องการที่มีผลมาจากด้านชีววิทยาของมนุษย์ในความต้องการอยู่ร่วมกับครอบครัว เพื่อนฝูงในโรงเรียน เพื่อนร่วมงาน เป็นความต้องการส่วนบุคคลที่ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ซึ่งในบางวัฒนธรรมหรือบางสังคมจะมีอิทธิพลที่เข้มแข็ง และเหนียวแน่น

อารีย์ พันธุ์มณี (2546: 270-272) ได้กล่าวถึงประเภทของแรงจูงใจไว้ ดังนี้ การจูงใจ แบ่งตามลักษณะการแสดงออกตามพฤติกรรมได้ 2 ประเภท คือ

การจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่กระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง ไม่ต้องอาศัยการการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น ความต้องการเรียนเพื่อต้องการความรู้ ทำงานเพราะต้องการความสนุกและชำนาญ ซึ่งความต้องการหรือความสนใจพิเศษตลอดจนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของแต่ละบุคคล จะผลักดันให้บุคคลสร้างพฤติกรรมขึ้น ได้แก่ ความอยากรู้ อยากเห็น ความสนใจ ความรัก ความศรัทธา

การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งของหรือเกียรติยศ เงินเดือน ปริญญาบัตร ความก้าวหน้า รางวัล ค่าชมเชย การแข่งขัน การติเตียน ทำให้บุคคลเกิดความต้องการ และแสดงพฤติกรรมสู่เป้าหมายนั้น

ซูซีฟ อ่อนโคสูง (2549: 5) ได้แบ่งแรงจูงใจในการเรียนออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ แรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน

แรงจูงใจภายนอก หมายถึง แรงจูงใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการซึ่งอยู่นอกเหนือกิจกรรมนั้นโดยตรง

แรงจูงใจภายใน หมายถึง แรงจูงใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้กิจกรรมนั้นบรรลุจุดมุ่งหมาย นอกจากนี้ การจูงใจสามารถแบ่งตามที่มาของแรงจูงใจได้เป็น 3 ประเภทดังนี้ (อารีย์ พันธุ์ณี. 2546: 270-272)

1. แรงจูงใจทางสรีระวิทยา (Physiological Motivation) การจูงใจเกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมดเพื่อให้บุคคลมีชีวิตเป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร พักผ่อน และปราศจากโรค เป็นต้น เราสามารถวัดระดับความต้องการทางสรีระวิทยาได้จากการสังเกตพฤติกรรมการกระทำของคนเรา คือ จากความมากน้อยของการกระทำ การเลือกกระทำ (เลือกสิ่งใดแสดงว่าต้องการสิ่งนั้นมาก)การโต้ตอบต่อสิ่งที่มาขัดขวาง

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motivation) มีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจทางสรีระวิทยา เพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า แต่จะช่วยคนเราด้านจิตใจ ทำให้มีสุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น และการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม

3. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motivation) แรงจูงใจนี้มีจุดเริ่มต้นมาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และเป้าหมายของแรงจูงใจชนิดนี้ มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นที่มีต่อเรา แรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนเรา ได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ ซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็ก จากผลศึกษาวิจัย พบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างอิสระเป็นตัวของตัวเองฝึกหัดการช่วยเหลือ

ตนเองตามวัยจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความต้องการความสำเร็จในชีวิตสูง การฝึกให้บุคคลมีความต้องการความสำเร็จ หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจึงมักเริ่มจากครอบครัวอันดับแรก

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliative Motives) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ความรักจากผู้อื่น

3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self-Esteem) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับในสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ รู้จักของคนทั่วไป ต้องการได้รับการยกย่องจากสังคม ซึ่งนำมาสู่ความรู้สึกนับถือตนเอง

สรุปได้ว่าประเภทของแรงจูงใจแบ่งออกได้ตามหลักของการแบ่ง เช่น แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก หรือแบ่งเป็น 3 ประเภท คือแรงจูงใจทางสรีระวิทยา แรงจูงใจทางจิตวิทยา และแรงจูงใจทางสังคม

1.1.4 ทฤษฎีแรงจูงใจ

1.1.4.1 ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (ทฤษฎีแรงขับหรือทฤษฎีลดแรงขับ)

ดอลลาร์ดและมิลเลอร์ (พาสนา จุลรัตน์. 2548: 5-6; อ้างอิงจาก Dollard and Miller. 1959: 30) และฮัลล์ (Hull. 1952 : 89-90) ซึ่งได้อธิบายว่าพื้นฐานการเกิดพฤติกรรมของบุคคลมีสาเหตุมาจากการที่ร่างกายอยู่ในภาวะขาดสมดุล เมื่อใดที่บุคคลขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นความต้องการที่จำเป็นของร่างกาย เช่น น้ำ อาหาร อากาศ หรือการพักผ่อน เป็นต้น บุคคลจะเกิดความต้องการขึ้น และความต้องการทำให้ร่างกายเกิดแรงขับ (Drive) เกิดขึ้น ร่างกายจึงต้องลดแรงขับด้วยการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งสาระสำคัญของทฤษฎีนี้คือ โดยธรรมชาติแล้วมนุษย์เราต้องการให้ร่างกายอยู่ในสภาวะสมดุล (Homeostasis) อยู่เสมอนั่นเอง ฮัลล์ ดอลลาร์ด และมิลเลอร์ (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2544: 155 ; อ้างอิงมาจาก Hull, Dollard and Miller. 1950) แบ่งแรงขับหรือแรงจูงใจ ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจทางสรีระ (Physiological Motives) แรงจูงใจประเภทนี้ประกอบด้วย ความหิว ความกระหาย และความต้องการทางเพศ

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจที่อยากจะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เป็นต้น

1.1.4.2 ทฤษฎีมนุษยนิยม (Humanistic Theory)

(1) ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's General Theory of Human Motivation) มาสโลว์ (ซูชีพ อ่อนโคกสูง. 2549: 8-9; อ้างอิงจาก Maslow. 1987) นักจิตวิทยาอังกฤษเป็นคนแรกที่ได้ตั้งทฤษฎีทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจไว้และเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้ มาสโลว์ อธิบายถึงความต้องการของบุคคลว่ามี 2 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ ความต้องการที่จำเป็นขาดไม่ได้ (Deficiency needs) เมื่อขาดจะเกิดพลังกระตุ้นให้ทำพฤติกรรมเพื่อสิ่งนั้น บุคคลจะยังไม่มีพลังในการทำพฤติกรรมเพื่อความต้องการสูงขึ้น

ไปคือความต้องการเจริญงอกงาม (Growth needs) ซึ่งเป็นความต้องการที่จะขยายและเพิ่มพูนประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้น ความต้องการทั้งสองกลุ่มนี้แบ่งเป็น 5 อันดับดังนี้

ลำดับขั้นที่ 1 ความอยู่รอด (Survival) เป็นความต้องการในสิ่งที่ทำให้มีชีวิตอยู่ได้ เช่น อาหาร น้ำ อากาศ ความอบอุ่น (อุณหภูมิ) ฯลฯ

ลำดับขั้นที่ 2 ความปลอดภัย (Safety) เป็นความต้องการที่จะไม่ถูกข่มขู่ บังคับหรือทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจ

ลำดับขั้นที่ 3 ความรักและการยอมรับ (Belonging) เป็นความต้องการความรัก การยอมรับ และสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว เพื่อนร่วมวัยและบุคคลอื่น ๆ

ลำดับขั้นที่ 4 การเห็นคุณค่าในตัวเอง (Self-esteem) เกิดจากได้รับการยอมรับนับถือและชื่นชมยินดีจากบุคคลอื่น

ลำดับขั้นที่ 5 ประกอบด้วยความต้องการ 3 ประการ ได้แก่

1. สัมฤทธิผลทางปัญญา (Intellectual appreciation) ได้แก่ ต้องการความรู้และความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ

2. ความซาบซึ้งในสุนทรียภาพ (Aesthetic appreciation) ได้แก่ ซาบซึ้งในคุณค่าทางศิลปะ ดนตรี ความจริง ฯลฯ

3. ศักยภาพแห่งตน (Self-actualization) ซึ่งประกอบด้วย

3.1 สามารถรับรู้ได้ตรงกับความเป็นจริง

3.2 มีความสามารถ ความเป็นอิสระและยอมรับตัวเอง

3.3 ยึดปัญหาเป็นศูนย์กลางแทนการยึดตัวเองเป็นที่ตั้ง

3.4 มีความคิดและการกระทำสอดคล้องต้องกัน

3.5 เข้าใจและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

(2) ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (The Need Theories of Murray Henry A. Murray. 1983) กล่าวว่า ความต้องการเป็นพื้นฐานที่จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ ซึ่งเป็นผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางที่จะนำไปสู่เป้าหมาย (Goal) และความต้องการของบุคคลไม่ว่าจะเกิดจากภายในร่างกายหรือเกิดจากสังคมจะมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ถ้าเกิดขึ้นพร้อมๆ กัน จะไม่มีความต้องการใดความต้องการหนึ่งที่สำคัญไปกว่าความต้องการอื่น ดังนั้นการเลือกแสดงพฤติกรรมตอบสนองความต้องการจึงไม่แน่นอน ไม่สามารถบ่งชี้ได้ว่าอินทรีย์จะเลือกตอบสนองตอบสนองต่อความต้องการใดก่อน ความต้องการนี้เมอร์เรย์กล่าวว่ามีถึง 20 ความต้องการดังนี้

1. ความต้องการที่จะยอมแพ้หรือยอมรับผิด (Abasement Need)
2. ความต้องการที่จะเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง (Achievement Need)
3. ความต้องการทำให้ผู้อื่นรัก (Affiliation Need)

4. ความต้องการเอาชนะโดยใช้ความรุนแรง และการต่อสู้ (Aggression Need)
 5. ความต้องการเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง (autonomy Need)
 6. ความต้องการที่จะฟันฝ่าอุปสรรคโดยการสร้างความพยายามขึ้น (Counteraction Need)
 7. ความต้องการป้องกันตนเองจากความผิด คำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิ (Defendance Need)
 8. ความต้องการที่จะยอมรับนับถือ ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สูงอายุ (Deference Need)
 9. ความต้องการที่จะควบคุมผู้อื่น ให้ผู้อื่นกระทำตาม (Dominance Need)
 10. ความต้องการสร้างความประทับใจให้แก่ผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นรับรู้เรื่องราวของตนเอง (Exhibition Need)
 11. ความต้องการที่จะได้รับความปลอดภัยจากสถานการณ์ที่เป็นอันตรายทั้งปวง (Harmavoidance Need)
 12. ความต้องการที่จะพ้นจากความอับอาย (Avoidance of Inferiority Need)
 13. ความต้องการที่จะให้ความเมตตา สงสาร ช่วยเหลือผู้ที่ช่วยตนเองไม่ได้ (Nurturance Need)
 14. ความต้องการที่จะจัดทุกสิ่งทุกอย่างให้เป็นระเบียบ (Order Need)
 15. ความต้องการความสนุกสนาน (Play Need)
 16. ความต้องการที่จะแยกตนเองออกจากความทุกข์ (Rejection Need)
 17. ความต้องการการดูแลเอาใจใส่ ความเมตตาสงสารจากผู้อื่น (Succorance Need)
 18. ความต้องการทางเพศ (Sexual Need)
 19. ความต้องการที่จะมีความสุขกับสิ่งประทับใจทั้งหมด (Satisfaction Need)
 20. ความต้องการที่จะเข้าใจสิ่งต่าง ๆ (Understanding need)
- จะเห็นได้ว่าความต้องการตามแนวคิดของเมอร์เรย์ (Murray) หรือของมาสโลว์ (Maslow) มักมีความต้องการอยากรู้อยากเห็น หรือความต้องการที่จะเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ รวมอยู่ด้วย

ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งที่จะทำให้เกิดการอยากเรียนรู้แก่ผู้เรียน อันเป็นหนทางที่นำไปสู่การเรียนรู้ที่ดี

1.1.4.3 ทฤษฎีพุทธิปัญญานิยม (Cognitive Theory)

เคิร์ท เลวิน ทอลแมน และวายเนอร์ (ซูซีฟ อ่อนโคกสูง. 2549: 25; อ้างอิงมาจาก Lewin, 1938, Thlman, 1932 and Weiner, 1984) ก็เชื่อว่ากระบวนการการรู้คิดมีส่วนทำให้เกิดพฤติกรรมที่มีเป้าหมาย เน้นความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีพุทธิปัญญานิยมที่ใช้กันแพร่หลายในปัจจุบันนี้คือทฤษฎีการอ้างสาเหตุ (attribution Theory) วายเนอร์ (weiner. 1984) อธิบายว่าบุคคลมีแนวโน้มที่จะอธิบายสาเหตุของความสำเร็จ และความล้มเหลวของตนเองเสมอ ซึ่งสาเหตุที่นำมาอธิบายได้แก่ ความพยายาม ความสามารถ โชคชะตา ความยากง่ายของงาน สุขภาพ อารมณ์ และลักษณะรูปร่างหน้าตา เป็นต้น และความเข้าใจเกี่ยวกับสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวนี้องที่มีอิทธิพลต่อการจูงใจของบุคคลเป็นอย่างมาก

โดยทั่วไปเมื่อบุคคลประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในเรื่องต่าง ๆ บุคคลมักตั้งคำถามตนเองว่าทำไมจึงประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว และพยายามหาข้ออ้างมาอธิบายถึงสาเหตุของความสำเร็จหรือความล้มเหลวนั้นในลักษณะที่แตกต่างกัน

1.1.4.4 ทฤษฎีของเมอร์ (Maehr's Theory)

มาร์ติน เมร์ (ซูซีฟ อ่อนโคกสูง. 2549:19; อ้างอิงจาก Maehr, 1984,) นักวิจัยและนักทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจมนุษย์ (Human motivation) เสนอทฤษฎีเมอร์ (Maehers Theory) ไว้ว่าคนเราทุกคนถูกจูงใจให้ทำพฤติกรรมต่าง ๆ ด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน แต่มีบางคนที่จะถูกจูงใจให้ทำพฤติกรรมตามที่องค์กรหรือผู้อื่นต้องการได้ ทั้งนี้เนื่องจากคนเลือกที่จะลงทุนทุ่มเทพลังงานและความพยายามในการกระทำพฤติกรรมในระดับที่แตกต่างกัน เมร์ เห็นว่าการจูงใจคือการลงทุนส่วนบุคคล (personal investment) อันหมายถึงการทุ่มพลังงานความพยายามความสามารถและความเอาใจใส่ของบุคคลที่มีต่อการทำงานซึ่งแต่ละบุคคลลงทุนแตกต่างกัน ทำให้บางคนประสบความสำเร็จ บางคนประสบความล้มเหลว การกระทำพฤติกรรมจึงเป็นสิ่งที่ต้องลงทุน (มีแรงจูงใจ) จึงจะประสบความสำเร็จได้ คนเราจะลงทุนในแสดงพฤติกรรมอย่างไร มากน้อยเท่าใด ขึ้นอยู่กับการตีความหรือแปลความหมายสถานการณ์ในห้องเรียนของตนเองจากองค์ประกอบที่สำคัญ 3 องค์ประกอบได้แก่ ความเป็นไปได้ที่จะกระทำ ความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนและเป้าหมายที่กำหนดแนวทางในการกระทำ ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ก. ความเป็นไปได้ที่จะกระทำ (Action possibilities)

องค์ประกอบแรกที่จะกำหนดว่าคนเราจะเลือกลงทุนทุ่มเทพลังงานความพยายามและความเอาใจใส่ในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด ได้แก่ ความตระหนักรู้เกี่ยวกับความเป็นไปได้ที่จะกระทำกิจกรรมนั้นได้สำเร็จ ตลอดจนผลลัพธ์จากการกระทำกิจกรรมนั้นด้วย หากการกระทำนั้นมีความเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จ และผลที่จะได้รับทำ

ให้เกิดความพึงพอใจ คนก็จะเลือกกระทำกิจกรรมนั้น ในทางตรงข้ามถ้าไม่มีทางเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จและผลที่ตามมาก็ไม่ดีคนก็จะไม่เลือกที่จะกระทำกิจกรรมหรือพฤติกรรมนั้น เพราะหากถ้าทำแล้วผลที่ได้รับจะไม่เป็นไปตามที่คนเราได้คาดหวังไว้

ข. ความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตน (Sense of Self-efficacy)

องค์ประกอบที่สองที่คนเราจะพิจารณาในการเลือกที่จะลงทุนทุ่มเท พลังงาน ความพยายามและความเอาใจใส่ในการกระทำกิจกรรมก็คือ ความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตน ซึ่งหมายถึงเชื่อว่าตนมีความสามารถที่จะทำกิจกรรมนั้นได้สำเร็จหากคนเราเชื่อว่าตนมีความสามารถที่จะกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้สำเร็จก็จะเลือกกระทำกิจกรรมนั้น และกิจกรรมที่สำเร็จนั้นหมายถึงผลของกิจกรรมต้องส่งผลดีต่อตัวผู้กระทำด้วย ในทางตรงกันข้ามถ้าไม่เชื่อว่าตนจะสามารถทำได้สำเร็จก็จะไม่เลือกทำกิจกรรมนั้น คนที่มีความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนสูง ย่อมตั้งใจที่จะขยันและพยายามทำกิจกรรมเพื่อให้ผลตอบแทนต่อตนเอง ในทางที่ดีที่สุด ตรงกันข้ามถ้าคนเราเชื่อว่าตนมีพลังความสามารถแห่งตนต่ำก็จะทำกิจกรรมด้วยความไม่เต็มใจและไม่เชื่อว่าสิ่งที่ตนเองกระทำนั้นจะประสบความสำเร็จการกระทำก็จะเป็นไปแบบไม่เต็มพลังความสามารถ ซึ่งพลังความสามารถแห่งตนนั้นจะเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่เป็นประสบการณ์ดังนี้

1. ประสบการณ์ในอดีต (Past experience) หากบุคคลเคยประสบความสำเร็จในการกระทำกิจกรรมใดมาก่อนก็จะมีคามมั่นใจว่าสามารถที่จะทำกิจกรรมนั้นหรือกิจกรรมที่คล้ายกันได้สำเร็จอีกทั้งในปัจจุบันและในอนาคต เขาจึงมีความเชื่อมั่นในพลังความสามารถแห่งตนสูงในทางตรงข้ามหากเคยประสบความล้มเหลวในอดีตก็จะขาดความมั่นใจและวิตกกังวลหากจะต้องทำกิจกรรมนั้นหรือกิจกรรมที่คล้าย ๆ กันอีก เขาจึงมีความเชื่อมั่นในพลังความสามารถแห่งตนต่ำ

2. ประสบการณ์จากการกระทำของผู้อื่น (Vicarious experience) หากบุคคลเคยสังเกตพบว่าผู้อื่นที่มีลักษณะและความสามารถใกล้เคียงกับตน ประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมใด เขาย่อมเชื่อว่าตนก็มีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมเช่นนั้นคือเขาจะมีความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนของเขา ในทางตรงกันข้ามหากเคยพบว่าผู้อื่นที่มีลักษณะและความสามารถใกล้เคียงกับเขาประสบความล้มเหลวในการกระทำใดมาก่อน เขาย่อมไม่เชื่อในพลังความสามารถแห่งตนของเขาในอันที่จะกระทำสิ่งนั้นได้สำเร็จ คือเขาย่อมมีความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนต่ำนั่นเอง

3. การโน้มน้าวชักจูงใจ (Persuasion) หากบุคคลได้รับการโน้มน้าวชักจูงใจให้เชื่อว่าเขามีความสามารถที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้สำเร็จหรือพูดให้กำลังเพื่อให้ทำได้สำเร็จ เช่น “ครูเชื่อว่าเธอต้องทำเลขข้อนี้ได้แน่นอนหากพยายามเพิ่มขึ้นอีกหน่อย” ทั้งที่นักเรียนคนนั้นไม่เคยทำเลขข้อนั้นมาก่อนเขาก็จะมีกำลังใจ มานะพยายามที่จะทำเลขข้อนั้นให้ได้ นั่นคือนักเรียนจะเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนว่าจะสามารถทำเลขข้อนั้นได้ ยิ่งการโน้มน้าวเกิดจากบุคคลซึ่งเป็นที่เคารพนับถือ ศรัทธา มากเท่าไร บุคคลจะยิ่งเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนมากขึ้นเท่านั้น

ในทางตรงข้ามหากถูกสบประมาทหรือดูหมิ่นว่าไม่มีทางที่จะทำได้สำเร็จ บุคคลจะสูญเสียความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตน หรือความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนต่ำลงได้

1.1.4.5 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ (Social Learning Theory of Motivation)

แบนดูรา (พาสนา จุรัตน์. 2548: 217 ; อ้างอิงจาก Bandura. 1969) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ผู้เป็นเจ้าของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาอธิบายว่า พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) อย่างต่อเนื่องระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อม (Environment) และการแสดงพฤติกรรมของบุคคลเกิดจากการเรียนรู้โดยการสังเกตและเลียนแบบพฤติกรรมของบุคคลอื่นหรือที่เราเรียกว่าการเรียนรู้โดยการให้ตัวแบบ (Learning Through Modeling) โดยผู้เรียนจะเลียนแบบพฤติกรรมจากตัวแบบและการเลียนแบบนี้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งบุคคลหรือผู้เรียนจะสังเกตลักษณะต่าง ๆ ของตัวแบบ สภาพแวดล้อมของตัวแบบ ผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตัวแบบ ผลจากการสังเกต จำทำให้ผู้สังเกตสามารถเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบหรือเกิดพฤติกรรมใหม่ ๆ ได้

แบนดูราจึงเน้นการเสริมแรงด้วยตัวเอง (Self-reinforcement) กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนรู้จักประเมินผลการกระทำของตนเอง ผู้เรียนย่อมควบคุมตนเองได้และเกิดความพอใจผลงานของตนเองและนำไปสู่การเกิดแรงจูงใจภายในตนเอง (Self-Motivation)

1.1.5 แรงจูงใจในการศึกษาต่อ

สุภัททา ปิณฑะแพทย์ (2542: 144) ได้กล่าวถึงการจูงใจในการศึกษาว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. แรงจูงใจเกิดจากความต้องการความสุขส่วนตัว มนุษย์มีความต้องการหาความสุขให้กับตนเองหลีกเลี่ยงความไม่พึงพอใจดังนั้นแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ใ้มนุษย์แสดงพฤติกรรมเพื่อแสวงหาความสมดุลไม่ว่าจะเป็นในด้านความสุขหรือความเจ็บปวด ซึ่งขึ้นอยู่กับความพอใจแห่งตน

2. แรงจูงใจเกิดจากการตอบสนองสัญชาตญาณ โดยไม่ต้องมีการเรียนรู้ เช่น การตอบสนองต่ออาหาร ตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางเพศ และความเจ็บปวดต่าง ๆ

3. แรงจูงใจเกิดขึ้นตามเหตุและผล คนเรามีอิสระที่จะกระทำหรือตัดสินใจต่าง ๆ โดยมีเหตุผลและรู้ว่าตนต้องการอะไร ทำให้การตัดสินใจเลือกเป็นแรงจูงใจตามหลักเหตุและผล

4. แรงจูงใจเกิดจากแรงขับ การกระทำที่มนุษย์เลือกกระทำขึ้นอยู่กับความมากน้อยของแรงขับที่จะตัดสินใจให้เกิดแรงกระทำนั้น ๆ

5. แรงจูงใจเกิดจากการกระตุ้นอารมณ์ ในบางครั้งบุคคลก็จะแสดงพฤติกรรมตามพลังของอารมณ์

แรงจูงใจที่ส่งผลหรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษา คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตของ

มนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันต่อการกระทำสิ่งที่ยากๆ ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษาและมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ดาเคนวัลด์ และเมอร์เรียม (Darkenwald and Merriam. 1982: 138-130) ได้ศึกษาเหตุผลการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ ทั้งที่กำลังจะเข้าเรียนและที่กำลังเรียนอยู่ โดยได้แบ่งเหตุผลในการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ออกเป็น 9 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ (Knowledge Goal)
2. ด้านส่วนตัว (Personal Goal)
3. ด้านชุมชน (Community Goal)
4. ด้านศาสนา (Religious Goal)
5. ด้านสังคม (Social Goal)
6. ด้านการหนีความจำเจ (Escape Goal)
7. ด้านการทำตามกฎระเบียบ
8. ด้านเพื่อทำหน้าที่ให้ดีขึ้น
9. ด้านเพื่อความรู้ในเชิงวัฒนธรรม (Cultural Knowledge Goal)

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สุพรรณ เสาวดี (2543: 93) ได้ศึกษาเรื่องมูลเหตุจูงใจการเลือกเรียนกลุ่มวิชาการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี เพื่อศึกษามูลเหตุแรงจูงใจในการเลือกเรียนกลุ่มวิชาการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 210 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ผลการศึกษาพบดังนี้

1. จากการศึกษามูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนกลุ่มวิชาการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี 5 ด้าน คือ ด้านความถนัดและความสนใจ ด้านบุคลิกภาพ ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านการยอมรับในสังคมและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่านักเรียนมีมูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบมูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนกลุ่มวิชาการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีมูลเหตุแห่งการจูงใจในการเลือกเรียนในวิชาชีพการบัญชีที่แตกต่างกันในด้านบุคลิกภาพและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

รุ่งทิวา ประสพสันต์ (2543: 112) ได้ศึกษาเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ในบัณฑิตวิทยาลัยของสถาบันการศึกษาของรัฐ จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย ของสถาบันการศึกษาของรัฐ ตามตัวแปรด้านส่วนตัวและตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาจิตวิทยาการศึกษา จากมหาวิทยาลัยภาคีรัฐบาลในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ปีการศึกษา 2543 จำนวน 340 คน โดยใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา สถิติที่ใช้ คือการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คือ เพศหญิง บุคลิกภาพแบบเอ ทัศนคติต่อการเรียนจิตวิทยาการศึกษา ลักษณะมุ่งอนาคต สาขาที่เรียนในระดับปริญญาตรี สถาบันศึกษาที่สำเร็จในระดับปริญญาตรี แหล่งข้อมูลจากเพื่อน

2. ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา เรียงตามลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือ ลักษณะมุ่งอนาคต เพศชาย ที่ตั้งของสถาบันส่วนกลางและความต้องการของตลาดแรงงาน

นรงค์ฤทธิ์ สุรชิต (2547: 63) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนพณิชยการหัวหิน จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการเลือกสาขาวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านสังคมและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เปรียบเทียบระดับแรงจูงใจโดยจำแนกตามระดับชั้นปี สาขา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และบุคคลที่แนะนำให้เรียนสาขานี้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 และ 3 สาขาวิชาการบัญชี การขายและคอมพิวเตอร์ ปีการศึกษา 2547 จำนวน 178 คน โรงเรียนพณิชยการหัวหิน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาพาณิชยกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเหตุผลส่วนตัว การประกอบอาชีพ และด้านสังคมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับปานกลาง

2. นักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้นที่ต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาพาณิชยกรรมโดยรวมไม่แตกต่างกันในแต่ละด้าน

3. นักเรียนที่เรียนสาขาต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาพาณิช

กรรม โดยรวมแตกต่างกัน โดยเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า ด้านการประกอบอาชีพและด้านเหตุผล ส่วนตัวมีความแตกต่างกัน ส่วนด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องไม่มีความแตกต่างกัน

4. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนไม่ต่างกัน

5. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีบุคคลแนะนำให้เข้าเรียนในสาขานี้ต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาพาณิชยกรรมไม่แตกต่างกัน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศ

ฉวีวรรณ กินาวงศ์ (2526:30) เด็กชายและเด็กหญิงมีพัฒนาการทางด้านร่างกายแตกต่างกัน เด็กชายแรกเกิดจะโตกว่าเด็กหญิงเล็กน้อย แต่ระยะต่อมาเด็กหญิงจะเจริญเติบโตรวดเร็วกว่าเด็กชาย เมื่อคิดโดยเฉลี่ยแล้วเด็กหญิงจะมีพัฒนาการทางเพศเร็วกว่าเด็กชายประมาณ 1-12 ปี

กันยา สุวรรณแสง (2532:161) กล่าวว่า ความแตกต่างในเรื่องเพศเป็นสาเหตุให้คนเราแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้ ทักษะ เจตคติ ทศนคติ ความสนใจ และการแสดงพฤติกรรม และจากการศึกษาค้นคว้า ปรากฏว่า เพศหญิงหรือเพศชายสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ทัดเทียมกัน แต่เพศชายและเพศหญิงจะมีทัศนคติหรือความสนใจที่แตกต่างกัน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542: 801) ได้ให้ความหมายของเพศว่า หมายถึง รูปที่แสดงให้รู้ว่าเป็นชายเป็นหญิง เวบสเตอร์ (ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์. 2526:11-12 ; อ้างอิงจาก Webster's Dictionary.1978) กล่าวว่าเพศ หมายถึง

1. การแบ่งสิ่งมีชีวิตโดยเฉพาะมนุษย์ออกเป็นเพศชายหรือเพศหญิง
2. ลักษณะโครงสร้างของร่างกายของสิ่งมีชีวิตซึ่งเกิดจากการสืบพันธุ์ของมารดา โดยการแยกและรวมกันทางโครโมโซม จนแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงเป็นชายหรือหญิง
3. ขอบเขตของพฤติกรรมระหว่างบุคคลโดยเฉพาะระหว่างชายหรือหญิงที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการอยู่ร่วมกัน

อารี พันธุ์ณี (2544:33) กล่าวว่า ให้ความแตกต่างทางเพศ หมายถึง ความแตกต่างในเรื่องต่าง ๆ ทางเพศชายและเพศหญิง ซึ่งวัฒนธรรมส่วนสำคัญในการกำหนดบทบาทของหญิงและชายให้แตกต่างกัน เช่น บางวัฒนธรรมถือว่า ชายเป็นช้างเท้าหน้า หญิงเป็นช้างเท้าหลัง หรือชายเป็นผู้นำหญิงเป็นผู้ตาม เป็นต้น หรือในบางวัฒนธรรมเชื่อว่าผู้ชายต้องเข้มแข็งอดทน อ่อนแอไม่ได้ผู้หญิงเป็นผู้ที่อ่อนแอกว่า หรือผู้ชายมีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากกว่าผู้หญิง

เพราะในบางตำแหน่งไม่เปิดให้ผู้หญิงทำงานในตำแหน่งหน้าที่การงานสูงกว่า ซึ่งสิ่งเหล่านี้นั้นเป็นการแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างเพศ โดยมีเรื่องของวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า เพศหญิงและเพศชายมีความสามารถและมีความสนใจแตกต่างกัน เพศน่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน

2.1.2 เอกสารเกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

อีเซย์นค์, อานอลด์ และไมล์ลี (Eysenck, Arnold & Meili. 1972: 40) ความหมายของนิสัยทางการเรียนไว้ว่า “นิสัย” คือ แนวโน้มของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมจนเป็นนิสัย และเป็นไปอย่างอัตโนมัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้รับการฝึกฝนหรือประสบการณ์

สุมิล ว่องวาณิช (2525: 19-20) และโฮล์ทแมน (Holtzman. 1972: 40) ได้กล่าวเกี่ยวกับ นิสัยทางการเรียนว่า หมายถึง พฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับ

1. การใช้เวลาเรียน ซึ่งได้แก่ การรู้จักใช้เวลาได้อย่างเหมาะสมในการเรียนและการทำงาน รู้จักแบ่งเวลาว่าควรทำเรื่องใดก่อนหลัง ไม่ผัดผ่อนหลีกเลี่ยงเวลา ทำให้เวลากระชั้นชิด ไม่เสียเวลากับเรื่องที่ไม่เป็นสาระจนเกินควร ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายทันต่อเวลา

2. วิธีการเรียน ได้แก่ การรู้จักใช้วิธีการเรียนอย่างถูกต้อง มีการวางแผนเตรียมงานก่อนลงมือทำ รู้จักแหล่งข้อมูลที่ต้องการทราบ ทำงานด้วยความมีระเบียบรอบคอบ ทำงานให้เสร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538: 1) กล่าวว่านิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจ และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ประกอบด้วยความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ขยัน อดทน รับผิดชอบ พึ่งตนเอง และมีความภูมิใจในผลการเรียนของตนเอง

คำว่า “นิสัย” หมายความว่า ความประพฤติที่เคยชิน เช่นทำ จนเป็นนิสัย (ราชบัณฑิตยสถาน : 2542)

เสวย สิงโตสี (2544: 7) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียนสามารถแสดงได้ 2 ลักษณะ คือ นิสัยทางการเรียนที่ดี และนิสัยทางการเรียนที่ไม่ดี โดยทั่วไปเป็นที่เชื่อมั่นว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนที่ดีมักจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ส่วนนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนที่ไม่ดีจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หรือไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน แต่นิสัยทางการเรียนเกิดจากการฝึกฝน หรือปฏิบัติเป็นประจำ ดังนั้นนักเรียนสามารถแก้ไขปรับปรุงนิสัยทางการเรียนของตนเองได้

จากเอกสารที่กล่าวมาจึงพอสรุปความหมายของคำว่า นิสัยทางการเรียน ได้ว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง ความประพฤติที่แสดงออกเป็นประจำในด้านการเรียน เป็นพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจต่อการเรียน โดยแสดงออกผ่านทางพฤติกรรมที่มุ่งมั่นในการเรียนเอา

ใจใส่ ขยัน อดทน มีความรับผิดชอบ ในการแสวงหาความรู้ รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน และพัฒนาวิธีการเรียนอยู่ตลอดเวลา

2.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กรมวิชาการ (2536: 21 ;อ้างอิงจาก Millman and Greene,1989) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง ปริมาณและลักษณะของความรู้ในสาขาวิชาที่บุคคลได้รับลักษณะการจัดองค์ประกอบและโครงสร้างของความรู้และการใช้ประโยชน์โครงสร้างของความรู้ในการแก้ปัญหาในการคิดเชิงสร้างสรรค์ ในการประเมินความน่าเชื่อถือของข้ออ้างและในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

อารมย์ สนานภู (2539: 17 ; อ้างอิงจาก Eysenck, Arnold and Meili: 1972) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัยความสามารถทั้งทางร่างกายและทางสติปัญญา ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวบุคคล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น อาจจะได้จากการสังเกต การตรวจการบ้าน หรืออาจได้มาในรูปของระดับคะแนนที่ได้จากโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อนและระยะเวลาที่นาน หรืออาจได้มาด้วยการวัดจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นผลมาจากองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา (Intellectual Factor) และองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา (Non-intellectual Factor) การที่บุคคลจะประสบผลสำเร็จทางการศึกษามากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทั้งสองนี้ องค์ประกอบทางด้านสติปัญญาเป็นปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้หรือสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน เป็นความสามารถในการคิดของบุคคล อันเป็นผลมาจากการสะสมของประสบการณ์ด้านว่า วัดสมรรถภาพทางสมอง ความถนัดทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ และ ความสามารถต่างๆ รวมถึงความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งความสามารถเหล่านี้วัดได้หลายทาง เป็นในการแก้ปัญหา ส่วนองค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา ก็มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อย ซึ่งได้แก่ ทักษะที่มีต่อวิชาที่เรียน รูปแบบการเรียน สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา คุณภาพการสอนของครู ลักษณะการคบเพื่อน การศึกษาของบิดามารดา เป็นต้น

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วยองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา (Intellectual Factor) และองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา (Non-intellectual Factor)

2.1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

ดวงเดือน พันธุมาวิน ; และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม (2520: 37) กล่าวถึงความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่า เป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นพลเมืองดี และเป็นลักษณะหนึ่งซึ่งจะให้บุคคลมีความเพียรพยายามต่อสู้อุปสรรคเพื่อความเจริญของตนเอง

ซีกูรา (กึ่งกาญจน์ ปานทอง. 2545: 44 ; อ้างอิงจาก Sequira. 1975) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของแต่ละบุคคลในการมองอนาคต การวางแผน และการจัดการเกี่ยวกับอนาคตที่เป็นไปได้

เรเนอร์ (Raynor. 1982: 71 – 116) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นจิตลักษณะที่แตกต่างหากจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคคลใดมีลักษณะสองประการนี้สูงก็อาจคาดได้ว่า เขาจะมีพลังผลักดันให้กระทำกิจกรรมต่าง ๆ ในปัจจุบันได้อย่างขยันขันแข็งที่สุด ถ้าผลงานนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของผลประโยชน์ที่จะได้รับในระยะยาว เช่น ขยันเรียนหนังสือในปัจจุบันเพื่อจะได้งานดีมีชีวิตก้าวหน้าและสุขสบายในอนาคต

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการเห็นผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และความสามารถวางแผนการปฏิบัติเกี่ยวกับอนาคตได้อย่างเหมาะสม ซึ่งลักษณะมุ่งอนาคตมีความสำคัญกับผู้เรียนเพราะเป็นลักษณะหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีความเพียรพยายามต่อสู้กับอุปสรรค รู้จักการวางแผนเพื่ออนาคต และสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้ปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะเพื่อความเจริญของตนเองและประเทศชาติ

2.1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

ปุรชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2525: 70-71) กล่าวว่า นับตั้งแต่วัยแรกเริ่มของชีวิตจนจนเข้าสู่วัยเด็ก วัยรุ่นและวัยหนุ่มสาว บิดามารดาย่อมมีบทบาทและมีอิทธิพลไม่น้อยที่จะกำหนดแนวทางชีวิตกับบุตร ธิดา ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยปกติบิดามารดาทุกคนย่อมปรารถนาที่จะเห็นบุตร ธิดาของตนประสบความสำเร็จในชีวิตอนาคต แต่อย่างไรก็ตามวิธีการของบิดามารดาแต่ละคู่ก็จะแตกต่างกัน บิดามารดาที่เป็นพรหมของบุตร ย่อมตระหนักว่า บุตรธิดาไม่ใช่เครื่องปั้นดินเผาที่จะเป็นไปตามใจผู้ปั้นตลอดเวลา แต่บุตรธิดาเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพ ทักษะและความถนัดของตนเอง บิดามารดาจึงควรอยู่ในฐานะผู้ป้อนข้อมูลและแนวทางการดำเนินชีวิตแก่บุตรธิดา ไม่ใช่ผู้บังคับการชีวิต การตัดสินใจ ยิ่งเมื่อบุตรธิดาเจริญเติบโตมากขึ้น จึงควรเป็นเรื่องที่บุตรธิดาจะต้องตัดสินใจโดยมีบิดามารดาเสมือน

เทอร์เนอร์ (วิชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์.2547: 36 อ้างอิงจากTurner. 1982.) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความคาดหวังว่า ลักษณะของความคาดหวังเปรียบเหมือนกับ “การเล่นละครเวที” กล่าวคือ จะต้องเป็นผู้แสดง ผู้ชม และมีบทบาทสำคัญสำหรับผู้แสดง คือ

1. ความคาดหวัง หมายถึง ภาวะความเป็นจริงต่างๆทางสังคมจะสามารถเปรียบเทียบได้เช่นกับละคร ซึ่งประกอบด้วยตำแหน่งต่างๆทางสังคมมากมาย โดยมีบรรทัดฐานเป็นตัวกำหนดว่า บุคคลควรมีพฤติกรรมเช่นใดในสังคม กิจกรรมหรือการกระทำต่างๆทางสังคมจะถูกจัดระบบและควบคุม โดยบรรทัดฐานที่แตกต่างกันไปตามสถานการณ์และเงื่อนไขของสังคมที่แตกต่างไป

2. ความคาดหวังจากผู้ร่วมแสดงคนอื่นๆ หมายถึง การที่สังคมมีบรรทัดฐานซึ่งเปรียบเทียบเหมือนสคริปต์ที่จะกำหนดบทบาทของบุคคล ในความสัมพันธ์กันทางสังคมดังกล่าวแล้ว

บุคคลในสังคมจึงต้องมีการสวมบทบาทซึ่งกันและกัน เพื่อให้บุคคลจะได้คาดหวังพฤติกรรมของบุคคลอื่นในสังคมที่แสดงออกและสามารถมีปฏิสัมพันธ์ที่ถูกต้องได้ตามความคาดหวังของบุคคลอื่นๆ

3. ความคาดหวังจากผู้ชม หมายถึง เป็นความคาดหวังของบุคคลในสังคมที่อยู่ในสถานภาพต่าง ๆ กัน ซึ่งจะต้องคาดหวังและสวมบทบาทของบุคคลอื่นที่เป็นเครื่องนำทางไปสู่การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอย่างถูกต้องและเป็นไปตามความคาดหวังร่วม

อัจฉรา สุขารมณ์ (2542: 1) กล่าวว่า บิดามารดาเลี้ยงดูลูกมักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กที่ฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดามารดามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาด้านสติปัญญาให้แก่ลูกพยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของลูก เช่น บิดามารดามีลักษณะ เจ้าระเบียบ บังคับให้ลูกเรียนตามสาขาที่ตนต้องการ หรือชี้แจงและตำหนิอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ลูกเป็นไปตามความคาดหวังของตน ลูกจะรู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถ ความคาดหวังของบิดามารดาก็จะส่งผลต่อการศึกษาต่อของลูก

2.1.6 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

เมอร์เรย์และเซนเทอร์ (Murray and Zentner. 1985: 518) ให้ความเห็นว่าครอบครัวเป็นระบบสังคม ซึ่งเป็นกลุ่มปฐมของสังคมประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป อาศัยร่วมกันโดยความสัมพันธ์ที่อาจเกิดจากการสืบสายโลหิต การแต่งงานหรือการรับเลี้ยงดูหรือเป็นผู้ที่อยู่อาศัยร่วมกันโดยมีสัญญาผูกมัดในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง อย่างไรก็ตามหน้าที่ของครอบครัวและแรงสนับสนุนของครอบครัวยังคงมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ปนิตา นิตยาพร (2542: 32-34) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้ปกครองในการช่วยแก้ปัญหาในการทำงาน โครงการ รายงาน การบ้าน หรือการสอบต่างๆ ของเด็กให้ประสบความสำเร็จซึ่งผู้ปกครองควรรู้วิธีการช่วยเหลือเด็กที่ถูกต้องเหมาะสม วิธีการหนึ่งซึ่งเป็นแนวทางในการช่วยเหลือเด็กตามกระบวนการแก้ปัญหา และเหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย คือ วิธีบิกซิก (Big Six) ตามแนวคิดของ Eisenberg และคณะ (ปนิตา นิตยาพร. 2542: 32-34; อ้างอิงจาก Eisenberg and Berkowitz. 1996. Helping with Homework: A Parent's Guide to Information Problem-Solving) ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน สรุปได้ดังนี้

1. ให้คำจำกัดความของงาน (Task Definition) เป็นการช่วยให้เด็กเข้าใจว่าเขา กำลังทำอะไร ทำออกมาในรูปแบบใด และข้อมูลอะไรที่จะนำมาใช้ รวมทั้งต้องการข้อมูลมากเท่าไร จึงจะเพียงพอ

2. การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking Strategies) เป็นขั้นที่ผู้ปกครองพยายามให้เด็กมองภาพในมุมกว้าง และคิดถึงแหล่งข้อมูลทุกชนิดที่สามารถนำมาใช้ได้และให้มอง แคลงโดยการเลือกแหล่งข้อมูลที่ตรงกับความต้องการด้วยตัวของเด็กเอง

3. การสืบค้นและการเข้าถึงข้อมูล (Location & Access) เป็นขั้นที่เข้าถึงแหล่งข้อมูลนั้นๆ ที่เด็กได้เลือกไว้และดึงเอาข้อมูลออกมา ซึ่งผู้ปกครองอาจช่วยได้โดยการพาเด็กไปยังแหล่งข้อมูลเหล่านั้น เช่น ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์

4. การนำข้อมูลมาใช้ (Use of Information) เป็นขั้นตอนที่ต้องการให้เด็กนำสิ่งที่อ่าน ฟัง ทบทวน ตัดสินใจว่าข้อมูลใดมีความสำคัญ และตัดทอนดึงข้อมูลสำคัญนั้นๆ ออกมา ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ยากและใช้เวลามาก ดังนั้นผู้ปกครองอาจช่วยเด็กในการอ่านเฉพาะในส่วนที่ค่อนข้างยาก รวมทั้งสอนวิธีการถ่ายสำเนาในหน้าที่สำคัญ หรือใช้ปากกาไฮไลต์ ชีตเส้นได้ข้อมูลที่สำคัญเอาไว้

5. การสังเคราะห์ข้อมูล (Synthesis) เป็นการรวบรวมนำข้อมูลที่ได้อ่านทั้งหมดมาเรียบเรียงและนำเสนอออกมาในการบ้านหรืองานที่เด็กได้รับมอบหมาย ซึ่งอาจต้องใช้คอมพิวเตอร์เข้าช่วยในการเสนอข้อมูล ดังนั้น ผู้ปกครองอาจช่วยเด็กโดยการสอนวิธีใช้คอมพิวเตอร์และโปรแกรมต่างๆ หากไม่มีก็อาจหาหนทางให้เด็กใช้ที่โรงเรียน หรือที่บ้านเพื่อนก็ได้

6. ประเมินผล (Evaluation) เป็นขั้นที่เด็กประเมินผลงานของตนเองว่า มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือไม่อย่างไร โดยการตอบคำถาม เช่น ผลงานที่ออกมาดีหรือไม่อย่างไร คาดว่าจะได้คะแนนมากน้อยเท่าใด ถ้าต้องการทำงานนี้อีกครั้งควรจะทำอย่างไรที่จะประหยัดเวลาและใช้ความพยายามให้น้อยลง

2.1.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกับฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว

ลิปปนนท์ เกตุทัต (สุกัญญา แยมยัม. 2541 : 27; อ้างอิงจาก ลิปปนนท์ เกตุทัต. 2533) กล่าวว่า การพัฒนาความเจริญก้าวหน้าเชิงวัตถุก่อให้เกิดผลกระทบตามมามากมาย ไม่ว่าจะเป็นทางด้านวัตถุหรือจิตใจ โดยเฉพาะพัฒนาการความรู้สึกนึกคิดของเด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ที่มีต่อสังคมปัจจุบันซึ่งเสนอเป็นภาพลักษณ์ได้ 3 กลุ่ม คือ เด็กที่มีครอบครัวฐานะปานกลางขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีโอกาสในสังคมและได้เปรียบกว่าเด็กกลุ่มอื่น เด็กย่อมมีแรงจูงใจและโอกาสทางการศึกษามากกว่ากลุ่มอื่น แต่หากอยู่ในครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจดีมาก ความต้องการเชิงวัตถุได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอหรืออาจมากเกินไปเกินความต้องการ แต่ขาดความอบอุ่นทางจิตใจ พ่อแม่ไม่ใช้เวลาเอาใจใส่ การศึกษาทางจิตวิทยากล่าวว่า เด็กเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะดิ้นรนให้ได้รับการเอาใจใส่เชิงลบเมื่อเขาทำผิด ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวเศรษฐกิจใหม่ เป็นเด็กที่เคยยากจน ด้อยโอกาสในสังคม แต่พ่อแม่ร่ำรวยขึ้นเนื่องจากที่ดินอยู่ในเขตความเจริญทางเศรษฐกิจ เมื่อขายที่ดินก็มักจะอพยพมาใช้ชีวิตอยู่ในเขตชุมชน ใช้เงินแสวงหาความสุขทางวัตถุ มีแนวโน้มเอียงที่จะฟุ้งเฟ้อจับจ่ายอย่างไม่รู้คุณค่า และเด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจนและห่างไกลความเจริญ และเด็กที่ด้อยทางสมองและร่างกาย เป็นกลุ่มที่ด้อยโอกาสที่สุดในสังคม เพราะเกิดในครอบครัวที่เป็นชาวนาชาวไร่ ที่มีการศึกษาดำรงชีวิตแบบดั้งเดิมหรือเกิดในสลัมโดยพ่อแม่ไม่ได้ตั้งใจ เด็กมักมีสภาพร่างกายและสมองบกพร่อง ขาดโอกาสทางการศึกษาและสังคม เพราะการมีปัญหาทางเศรษฐกิจทำให้ครอบครัวไม่สามารถส่งเสียด้านการเรียนได้ เด็กต้องลาออกจากโรงเรียนกลางคัน ช่วยพ่อแม่

ทำงานหารายได้ เด็กกลุ่มนี้จึงเป็นบุคคลที่น้อยเนื้อต่ำใจได้ง่าย หากไม่ได้รับความช่วยเหลือให้ถูกทาง อาจเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ขาดการมีส่วนร่วมในสังคม

นุชนาฏ วรยศศรี (2544:23) ให้ความหมายว่า หมายถึงระดับฐานะของผู้ปกครองของนักเรียน อันได้แก่ รายได้ของบิดา รายได้ของมารดา ของแต่ละครอบครัว เป็นปัจจัยด้านสังคม ประการหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน ย่อมจะส่งถึงค่าใช้จ่ายในการเรียน การอบรมเลี้ยงดูต่างกัน ย่อมส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ด้วย

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองนั้นเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาต่อของนักเรียน รวมทั้งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่อาจจะก่อให้เกิดปัญหาทั้งในด้านส่วนตัวและด้านการเรียนของนักเรียน

2.1.8 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ (2544: 10 – 14) ได้กล่าวถึงบรรยากาศทางกายภาพในการเรียนการสอนไว้ว่า บรรยากาศทางกายภาพ คือลักษณะของห้องเรียนที่มีบรรยากาศทางกายภาพที่เหมาะสม ควรเป็นดังนี้

1. ห้องเรียนควรมีสีสันน่าดู และเหมาะสมสบายตา อากาศถ่ายเทดีปราศจากเสียงรบกวน กว้างขวางพอเหมาะกับจำนวนนักเรียน
2. ห้องเรียนควรมีบรรยากาศอิสระของการเรียนรู้ การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตลอดจนการเคลื่อนไหวกิจกรรมการเรียนการสอนทุกประเภท
3. ห้องเรียนสะอาดถูกสุขลักษณะ น่าอยู่ ตลอดจนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
4. สิ่งที่อยู่ภายในห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ สามารถเคลื่อนย้ายได้ และสามารถดัดแปลงให้อำนวยความสะดวกและการจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ได้
5. การจัดห้องเรียนให้พร้อมต่อการสอนในแต่ละครั้ง เช่น ให้มีความเหมาะสมต่อการสอนวิธีต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น เหมาะต่อการสอนโดยกระบวนการกลุ่ม วิธีบรรยาย และ วิธีการแสดงละคร เป็นต้น

สมพร สุทัศนีย์ (2544: 134–136) ได้กล่าวถึงการ จัดสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนไว้ว่า บรรยากาศในห้องเรียนไม่ร้อนอบอ้าว โปร่ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก จัดโต๊ะเก้าอี้ให้เด็กนั่งสบาย ๆ เหมาะกับวัยและรูปร่างของเด็ก ทำให้เด็กรู้สึกมั่นคงปลอดภัยทั้งร่างกายและจิตใจ เช่น โต๊ะเรียนม้านั่งควรอยู่ในสภาพที่แข็งแรงทนทาน อาคารเรียนมั่นคงแข็งแรง อุปกรณ์เครื่องใช้ในห้องเรียน เช่น พัดลมติดเพดานอยู่ในสภาพที่แข็งแรง เครื่องใช้ไฟฟ้าอยู่ในสภาพดีปลอดภัย

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนที่ดีจะต้องเป็นห้องเรียนที่มีบรรยากาศที่ปลอดภัย โปร่ง มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ตลอดจนการจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน มีความกระตือรือร้นและมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

2.1.9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

พรรณิ ชูทัย เชนจิต (2532:316) การที่ครูมีความเมตตากรุณาเห็นอกเห็นใจนักเรียน สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ไม่มีความลำเอียง หรือเลือกที่รักมักที่ชัง ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ทำให้นักเรียนรักที่จะเรียน และทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนด้วย

สลาวัน (ศิริบุรณ์ สายโกสุม. 2546: 256 ; อ้างอิงจาก Slavin. 1980) ได้ศึกษางานวิจัยจำนวนมาก ซึ่งชี้ว่าสัมพันธภาพทางบวกช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนและเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเองของผู้เรียน แนวทางจากการศึกษา มีผลในการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันมากกว่าการแข่งขันกัน ครูและนักเรียนต่างมีความรู้สึกที่ละเอียดอ่อน องค์ประกอบของความเป็นมนุษย์ไม่เพียงช่วยให้บังเกิดผลดีในทางวิชาการเท่านั้น สัมพันธภาพที่ดีช่วยให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงขึ้นด้วย

โคแกน (กมลรัตน์ พิชัยวงศ์. 2549: 61 ; อ้างอิงจาก Cogan. 1975) ศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างครูกับนักเรียนจะทำให้ผลการเรียนดีขึ้น ยิ่งครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์ต่อกันมากเท่าใด นักเรียนจะพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้สูงถึงขีดสุดได้มากเพียงนั้น และลักษณะความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนจะมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียน นักเรียนที่มีความศรัทธาในตัวครูจะทำให้นักเรียนสามารถปรับตัวด้านการเรียนได้ดี

ศิริบุรณ์ สายโกสุม (2546 : 256) ได้กล่าวถึง การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนว่า ความสัมพันธ์หรือความผูกพันระหว่างครูกับนักเรียนเป็นสื่อกลางที่ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น ครูดีเพราะสามารถสร้างสัมพันธภาพในทางบวกกับนักเรียนได้

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับครู มีอิทธิพลต่อการเรียน รัก ความเข้าใจนักเรียนอย่างจริงใจ พร้อมทั้งยอมรับฟังความคิดเห็นและให้ความเป็นกันเองกับนักเรียนทุกคน ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน จึงทำให้นักเรียนตั้งใจเรียน

2.1.10 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ปราณี พรรณวิเชียร (2544: 76 – 78) ได้กล่าวว่า การที่จะทำให้บุคคลสามารถปฏิบัติตนกับเพื่อนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันความปฏิบัติดังนี้

1. แสดงกิริยายิ้มแย้มแจ่มใส เพราะรอยยิ้มเป็นการแสดงออกซึ่งความรัก ที่มีความหมายมากที่สุดแต่ลงทุนน้อยที่สุด
2. แสดงความสนใจกับบุคคลอื่น เช่น การทักทาย การไต่ถามทุกข์สุข
3. ตั้งใจฟังบุคคลอื่นพูด หากท่านกำลังทำงาน เมื่อมีบุคคลอื่นมาสนทนาด้วยก็ควรจะเก็บงานที่ทำเอาไว้ชั่วคราวก่อน อย่าทำงานไปด้วยสนทนาไปด้วย เพราะเป็นกิริยาที่ไม่เหมาะสม อันแสดงถึงการไม่ให้ความสนใจบุคคลนั้น
4. แสดงกิริยารับฟังข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะของบุคคลอื่น

5. ทำตนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี อย่าจ้องจับผิดบุคคลอื่น จะทำให้เกิดความหวาดระแวง ซึ่งกันและกัน หากบุคคลอื่นทำอะไรก็ให้มองในแง่ดีไว้ก่อน อย่าคอยจ้องแต่จะนินทา

6. แสดงความเกรงใจต่อบุคคลอื่น เนื่องจากความสนิทสนมเกินไป อาจทำให้ไม่เกิดความเกรงใจกัน

7. รู้จักรับอารมณ์ ในการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่นๆ นั้นอาจมีสิ่งทำให้เกิดไม่พอใจขึ้นได้ ดังนั้นหากเราเกิดอารมณ์ก็ควรระงับอารมณ์เอาไว้บ้าง เพราะการเป็นคนเจ้าอารมณ์ไม่ได้ก่อให้เกิดอะไรขึ้นเลย นอกจากจะทำลายความสัมพันธ์ที่เคยมีมาก่อน

8. วางตัวอยู่ในฐานะที่เหมาะสม ไม่แสดงกิริยาอาการโอ้อวด ยกตนข่มท่านไม่ว่าบุคคลใดก็ตามไม่มีใครชื่นชมคนที่ข่มให้เขาดำลง

9. รู้จักปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผลของผู้อื่น ด้วยการแสดงใบหน้าทีปกติน้ำเสียงเรียบดังชัดเจน มองสบสายตาเพื่อน เพื่อแสดงให้เห็นความจริงใจที่ต้องการให้เพื่อนทราบความรู้สึกที่แท้จริง

10. จดจำข้อมูลเล็กๆ น้อย ๆ ของเพื่อนไว้ แสดงความเอาใจใส่ ความสนใจเพื่อแสดงความยินดีในวาระสำคัญ แสดงความห่วงใยเมื่อเพื่อนมีความทุกข์

ลักขณา สรวิวัฒน์ (2545:37) กล่าวว่า หากเด็กถูกเพื่อนต่อต้านหรือรังเกียจเด็กก็จะรู้สึกว่าเขาขาดความอบอุ่น ไม่มั่นใจและเกิดความคับข้องใจไปจนถึงการมองโลกในแง่ร้ายซึ่งจะทำให้เด็กไม่มีความสุข

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า การที่นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอบอุ่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง กระตือรือร้น และสามารถทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนได้ อย่างมีความสุข ซึ่งจะส่งผลให้มีแรงจูงใจในด้านการเรียนที่เหมาะสม แต่ถ้านักเรียนมีสัมพันธภาพไม่ดีกับเพื่อน จะทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเอง วิตกกังวล ท้อแท้ ไม่มีความสุขในการเรียน จะทำให้ขาดแรงจูงใจด้านการเรียน

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

2.2.1.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

มาร์ค. (มาร์ศรี สีมารพงศ์พันธุ์. 2546. อ้างอิงจาก Mark: 1997). ได้ทำศึกษาประสบการณ์และทัศนคติของวัยรุ่นตอนปลายที่มีต่อวิดีโอเกม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 102 คนและนักศึกษาวិทยาลัย 127 คน มีอายุระหว่าง 15-19 ปี ผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์จะพบมากในกลุ่มเพศชายมากกว่าเพศหญิง

ไรท์และรอสต์ (nurmi.1991:26; citing Wright & Rauste.1977) ได้ศึกษาเกี่ยวกับงานวิจัยอนาคตของวัยรุ่นชาวฟินแลนด์ จำนวน 209 คน ที่มีอายุระหว่าง 17-18 ปี ผลการศึกษาพบว่า เด็กชายสนใจในอนาคตยาวไกลกว่าเด็กหญิง และเด็กหญิงสนใจในเรื่องการเรียนและการประกอบอาชีพมากเมื่อเปรียบเทียบกับเด็กชาย

มังคส์ (Nurmi.1991:12; citing Monks.1968) ได้ศึกษาการมองอนาคตของนักเรียนชาวเดนมาร์ก จำนวน 1,424 คน ที่มีอายุระหว่าง 14–21 ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นมีความสนใจในเรื่องการเรียนการประกอบอาชีพ และอนาคตของครอบครัวที่อยู่อาศัยมาก โดยเด็กชายสนใจในเรื่องการเรียนและการประกอบอาชีพมาก ในขณะที่เด็กหญิงสนใจเกี่ยวกับอนาคตของครอบครัวและการแต่งงานมาก และเด็กชายยังมีความสนใจเกี่ยวกับนโยบายและความเปลี่ยนแปลงทางสังคมอีกด้วย

คาร์ตรอน และเลวี (Nurmi. 1991 : 18; citing Cartron Guerin & Levy. 1980) ได้ศึกษาการมองอนาคตด้านครอบครัวและอาชีพของวัยรุ่นชาวฝรั่งเศส จำนวน 80 คน ที่มีอายุระหว่าง 12-15 ปี ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่มีอายุมากกว่ามีการวางแผนอนาคตยาวไกลกว่าวัยรุ่นที่มีอายุน้อยกว่า วัยรุ่นชายมีการวางแผนอนาคตยาวไกลกว่าวัยรุ่นหญิง วัยรุ่นที่มีอายุมากกว่าให้ความสำคัญกับอนาคตของครอบครัวมากกว่าวัยรุ่นที่มีอายุน้อยกว่า และวัยรุ่นหญิงให้ความสำคัญกับอนาคตของครอบครัวมากกว่าวัยรุ่นชาย

2.2.1.2 งานวิจัยในประเทศ

มณธิรา เสนารักษ์. (2547: 55). ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการก้าวร้าวและความคิดอย่างมีเหตุผลการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชายที่เล่นเกมคอมพิวเตอร์มีระดับความก้าวร้าวมากกว่านักเรียนหญิงที่เล่นเกมคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า บทบาททางเพศมีความแตกต่างกันระหว่างเพศหญิงและเพศชาย ไม่ว่าจะเป็นการคิด หรือการกระทำ ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าเพศน่าจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

คอยโว (Koivo. 1983: 2524-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทัศนคติในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

โบโนโม (พัชรินทร์ สมหมาย. 2549: 48 ; อ้างอิงจาก Bounomo. 1990) ได้ศึกษาลักษณะทางจิตพิสัยของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ ทำการศึกษากับนักเรียน 6 คน โดยใช้แบบสอบถาม การสังเกต และการสัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติชีวิต นิสัย และบุคลิกภาพ นอกจากนี้ยังใช้การสัมภาษณ์ระดับลึก (In-Depth Interviews) เกี่ยวกับแรงจูงใจ เจตคติ โรคภัยไข้เจ็บ และบุคลิกภาพ ซึ่งสังเคราะห์และวิเคราะห์จาก 8 องค์ประกอบ คือ อิทธิพลของครอบครัว ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน การดูรายการโทรทัศน์ มุมมองในเรื่องวัฒนธรรม (Intercultural Perspective) ของตน การเลือกเรียนภาษาต่างประเทศ

ประสบการณ์ในชั้นเรียน และยุทธวิธีในการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ จะเป็นนักเรียนที่มีการยอมรับนับถือตนเอง (Self-esteem) มีความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence) และมีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้ (Mature Attitude) สูง

2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สำเนียง ศิลป์ประกอบ (2540: 84) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรับผิดชอบในการเรียนและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยบทเรียนสำเร็จรูปกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พัชรินทร์ สมหมาย (2549: 102) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 น้อย เพราะนักเรียนจะตั้งใจเรียน และเอาใจใส่ในการเรียน มีความกระตือรือร้น ขยันอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียน ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด พยายามปรับปรุงแก้ไขการทำงานให้ดีขึ้น การปรึกษาครูเมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจบทเรียน และศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

จากผลการวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนอกจากจะเป็นผลที่เกิดจากความตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบต่อการเรียนแล้ว ยังส่งผลด้านบวกต่อนักเรียนคือทำให้นักเรียนเกิดความมุ่งมั่น ความตั้งใจที่จะเรียนจนประสบความสำเร็จต่อไป

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.3.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

คอยโว (Koivo. 1983: 2524-A) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทัศนคติในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ซู สแตนเลย์ (Sue-Stanley. 1985: 198) ที่ศึกษาความสำเร็จในด้านการเรียนกับการปรับตัวของนักศึกษาในประเทศจีน พบว่า นักศึกษาที่ได้คะแนนจากการเรียนสูงจะปรับตัวได้ดีกว่านักศึกษาที่ได้คะแนนต่ำ

ฮัสต์เพธ (Hudspeth. 1992: 5314-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสอนของครูกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนในวิทยาลัยชุมชนในรัฐมอนทานา จำนวน 3 แห่ง และ ในรัฐวอชิงตัน จำนวน 1 แห่ง รวมทั้งศึกษาตัวแปรอื่นๆ ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษา เพศ และการเข้าศึกษาในวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า

อายุ เกเรดเฉลี่ยในการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและการเข้าศึกษาในวิทยาลัยมีผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

บูล (Bull. 1993: 54) ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับเกรด 8 โดยใช้การเรียนแก้ปัญหา 4 ขั้นตอน โดยการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองเป็นครูจำนวน 5 คน และนักเรียน เกรด 8 จำนวน 274 คน และกลุ่มควบคุม คือ ครูจำนวน 4 คน และนักเรียนเกรด 8 จำนวน 237 คน กลุ่มทดลองจะสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนจากชุดการเรียน “Magic Math” มีความสามารถมากกว่านักเรียนที่เรียนตามปกติ

ริโอแกน และนอยซ์ (Riordan & Noyce. 2001: 368-A) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของหลักสูตรมาตรฐานหลักวิชาคณิตศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 5 ถึงเกรด 8 ศึกษาโดยการเปรียบเทียบกับนักเรียน 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เรียนตามหลักสูตรเดิม กลุ่มที่ 2 เรียนตามหลักสูตรมาตรฐานหลัก ผลการวิจัย พบว่านักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรมาตรฐานหลักมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรเดิม

ฟิน (Finn, et al. 2003: 228-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครู กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักสูตรมาตรฐานหลัก โดยการศึกษากับครู 40 คน นักเรียน 1,466 คน จาก 26 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า สิ่งที่สำคัญมากที่สุด คือ การเตรียมการสอนตามหลักสูตร รองลงมา คือพฤติกรรมการสอนของครู ซึ่งมีผลในทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2.2.3.2 งานวิจัยในประเทศ

สุพงษ์ วงศ์อำมาตย์ (2545: ออนไลน์) ได้ศึกษาศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้สื่อประสม วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มเก่ง จำนวน 8 คน กลุ่มปานกลาง จำนวน 20 คน และกลุ่มอ่อน จำนวน พบว่า นักเรียนกลุ่มเก่ง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูงสุด (เกรด 4) เท่าเดิมในการสอบทั้ง 4 ครั้ง และจากการเปรียบเทียบผลการสอบครั้งที่ 1 (กลางภาค 1) กับการสอบปลายปีซึ่งมีความสำคัญเนื่องจากต้องนำผลการเรียนมาเป็นเกณฑ์ในการเลื่อนชั้นด้วย ปรากฏว่า กลุ่มปานกลาง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น 14 คน จากจำนวนนักเรียนในกลุ่ม 20 คน และกลุ่มอ่อน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น 16 คน จากจำนวนนักเรียนในกลุ่ม 20 คน นอกจากนั้นจำนวนนักเรียนที่ได้รับเกรดศูนย์มีจำนวนลดลง 10 คน จากเดิมได้เกรดศูนย์ 14 คน ลดลงเหลือ 4 คนหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดย ใช้สื่อการสอนแบบสื่อประสม เมื่อเทียบการสอบปลายภาคเรียนที่ 1 กับการสอบปลายปี (ปลายภาค 2) พบว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

สกุล มูลแดง (2550: 74) ได้ศึกษาศึกษาลักษณะนิสัยการเรียนของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่างกันมี ลักษณะนิสัยการเรียนในภาพรวม ด้านนิสัยในการเรียนโดยทั่วไป และด้านการตั้งสมาธิ แตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 3.01 – 4.00 มี ลักษณะนิสัยการเรียนในภาพรวม ด้านนิสัยในการเรียนโดยทั่วไปดีกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียน เฉลี่ยสะสมต่ำกว่า

งานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงจะเป็นคนมีลักษณะที่ ต้องการจะประสบความสำเร็จ มีแรงจูงใจสูง มีความพากเพียรและมีความสามารถในการปรับตัวทาง สังคมได้ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.2.4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ซังค์ (Schunk. 1981: 93-104) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มความเพียรและ ทักษะในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ โดยทฤษฎีและวิธีการ ศึกษาวิจัยของแบนดูราเป็นแบบในการดำเนินการวิจัย ซังค์ เชื่อว่าเด็กที่มีความคาดหวังเกี่ยวกับ ความสามารถของตนสูง จะใช้ความสามารถของตนเต็มที่ในการทำงาน ส่วนเด็กที่รับรู้ว่าคุณเองมี ความสามารถต่ำ จะพยายามเลี่ยงงานที่ต้องใช้ความสามารถของตนหรือจะทำงานอย่างไม่เต็มใจ และเมื่อมีอุปสรรคใดๆ ก็จะไม่เผชิญกับงานนั้น การเพิ่มประสบการณ์เพื่อเพิ่มการรับรู้ความสามารถ ของตนเอง จะเป็นการเพิ่มความเพียรและทักษะในการทำงานนั้น กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียน อายุ 9-11 ปี จำนวน 56 คน ก่อนและหลังการทดลอง ซังค์จะวัดความคาดหวัง เกี่ยวกับความสามารถในการหาคำตอบจากโจทย์คณิตศาสตร์ในการทดลอง ซังค์ให้นักเรียนดูแบบ วิธีการคิดหาคำตอบจากโจทย์คณิตศาสตร์ถามขึ้นอย่างละเอียด จากนั้นให้ทำแบบฝึกหัดโดยมี ผู้ช่วยวิจัยให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนสงสัยเกี่ยวกับวิธีทำ และมีการแจ้งผลทำแบบฝึกหัดให้นักเรียน ทราบ ผลปรากฏว่า (1) นักเรียนรับรู้ความสามารถของตนเพิ่มขึ้น และคาดหวังว่าตนจะสามารถ ทำงานได้ถูกต้องมากขึ้น และ (2) นักเรียนมีความพยายามในการทำงานมากขึ้นและทำงานได้ดี กว่าเดิม

เนอร์มี (Nurmi. 1988: 1 -1) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการปะทะสังสรรค์แบบ พ่อ แม่ และเด็ก กับลักษณะมุ่งอนาคตของวัยรุ่น : ตามอายุของเพศ จากการศึกษาใช้กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น อายุ 11 ปี และ 5 ปี พบว่า อายุและเพศมีอิทธิพลต่อการปะทะสังสรรค์แบบพ่อ แม่ และเด็กของ วัยรุ่น และลักษณะมุ่งอนาคตของเขาเอง แต่ในทางตรงกันข้ามการพูดคุยกันในครอบครัวของเด็ก อายุ 15 ปี ทำให้การมองโลกในแง่ดีเพิ่มขึ้น รวมถึงการวางแผน ความมีเหตุผลเพิ่มขึ้นด้วย

เนอร์มี (Nurmi. 1987: 1-10) ได้ศึกษาถึงลักษณะมุ่งอนาคตของวัยรุ่น การ วางแผนชีวิตและการถ่ายทอดทางสังคมในการพูดคุยในครอบครัว โดยได้ทราบผลมาจากการตอบ แบบสอบถามของแม่บ้านจำนวน 138 คน พบว่า เด็กวัยรุ่นมุ่งหวังในอนาคต การศึกษา

และการมีครอบครัวและในด้านการคิดเกี่ยวกับอนาคตที่เป็นจริงของวัยรุ่นนั้นได้สะท้อนกลับสู่โครงสร้างการพัฒนาการของเขาในเรื่องการวางแผนชีวิต และพบว่าการวางแผนที่กว้าง ๆ ของมารดาสามารถบรรยายได้ถึงลักษณะการตั้งจุดมุ่งหมายทางการศึกษาอย่างมีเหตุผลของวัยรุ่นได้

เนอร์มี (Nurmi. 1987: 977-991) ได้ศึกษาถึง เพศ อายุชนชั้นทางสังคมและลักษณะของการปะทะสังสรรค์ในครอบครัวที่มีผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของวัยรุ่นที่ได้กำหนดแล้วพบว่าลักษณะของอายุ เพศ ลักษณะของอายุ เพศ ชนชั้นทางสังคม และลักษณะของการปะทะสังสรรค์ในครอบครัวมีผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของวัยรุ่นโดยมุ่งหมายในอนาคตวัยรุ่นบอกถึงลักษณะของการพัฒนาการและเป้าหมายที่วางไว้กว้าง ๆ กลุ่มเครื่องจะลดลงเมื่อเขามีความรู้เกี่ยวกับการวางจุดมุ่งหมายในอนาคตและเกี่ยวข้องกับเพศ และกลุ่มที่มาจากชนชั้นสูงจะมีอนาคตสูง

2.2.4.2 งานวิจัยในประเทศ

รุ่งทิวา ประสพสันต์ (2543:118) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ในบัณฑิตวิทยาลัยของสถาบันการศึกษาของรัฐพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคต ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษามากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก นิสิตที่มาเรียนจิตวิทยาการศึกษานั้นมองว่าการมาเรียนรู้เกี่ยวกับจิตวิทยานั้นมีประโยชน์ ทำให้รู้จักการวางแผน รู้จักแก้ปัญหา และเล็งเห็นว่าเมื่อตนเองจบแล้วสามารถที่จะนำวุฒิทางการศึกษาไปปรับชิ้นการทำงานและนำความรู้ไปใช้พัฒนาหน้าที่การงานให้มีประสิทธิภาพได้มากยิ่งขึ้น ดังนั้นลักษณะมุ่งอนาคตจึงส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษามากที่สุด

ศิริวรรณ สุวินท์ (2548: 112) ได้ศึกษาลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนที่เลือกเรียนสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจกับการตัดสินใจพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขานี้เป็นอันมาก กล่าวคือนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากจะเป็นอิทธิพลที่ทำให้ตัดสินใจเลือกเลือกในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีการวางแผนอนาคตของตนเองไว้แล้วเป็นอย่างดี ในการเลือกเรียนและเลือกอนาคตของการทำงาน

จากงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศพอสรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการคาดการณ์ไกล การวางแผน ความเพียรพยายาม การอบรมเลี้ยงดู อิทธิพลสังคม สื่อมวลชน ซึ่งเป็นตัวชี้ถึงการมีลักษณะมุ่งอนาคตในตัวของแต่ละคน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนน่าจะมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน

2.2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของบิดามารดา

2.2.5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ดูแซค (dusek.1980 : 110) ศึกษาพบว่า บิดาที่คาดหวังในตัวลูกอย่างเหมาะสมกับระดับความสามารถของลูก จะเป็นการกระตุ้นให้ลูกใช้ความพยายามมากขึ้นในการปฏิบัติตามที่บิดามารดาคาดหวัง และเกิดความมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางใจ

แจนเซน (วิชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์.2547: 37 อ้างอิงจาก Janssen.1983) ได้ศึกษาความปรารถนาและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า อาชีพของบิดามีความสำคัญต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรชาย ในขณะที่อาชีพของมารดามีความสำคัญต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรสาวบรรยากาศทางสังคมในห้องเรียนต่อการเรียนรายบุคคล พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการปลูกฝังและการอบรมเลี้ยงดู โดยจะทำให้ลูกเกิดความพยายามที่จะประสบความสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวัง

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1995: 15-33) ศึกษาผลกระทบของบรรยากาศทางสังคมในห้องเรียนต่อการเรียนรายบุคคล พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการปลูกฝังและการอบรมเลี้ยงดู โดยจะทำให้ลูกเกิดความพยายามที่จะประสบความสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวัง

2.2.5.2 งานวิจัยในประเทศ

ลัดดา คล่องแคล่ว (2540: 65) ศึกษาพฤติกรรมการหนีเรียนของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร พบว่า บิดามารดาต้องการให้นักเรียนคบเพื่อนที่เอาใจใส่ในการเรียน ไม่เที่ยวเตร่ ไม่สูบบุหรี่ ไม่ดื่มเหล้า ให้สนใจเรียน ปฏิบัติตนให้ถูกระเบียบของโรงเรียนในเรื่องการแต่งกาย ทรงผม กระเป๋านักเรียน จัดเก็บหนังสือให้เป็นระเบียบ การใช้จ่ายเงินให้รู้จักประหยัดไม่ควรกลับบ้านดึก

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541: 116-117) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน กล่าวคือ ผู้ปกครองมีความคาดหวังกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ตั้งเป้าหมายไว้สำหรับนักเรียน และต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จ โดยทำความเข้าใจสนใจการเรียนมีเวลาในการดูแลเอาใจใส่ด้านการเรียน ให้กำลังใจสนับสนุนส่งเสริมซึ่งเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนที่ดี

อรรถอลันซ์ เพชรทองคำ (2551: 73) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครอง ส่งผลต่อการวางแผนในการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับความคาดหวังของผู้ปกครองมากทำให้มีการวางแผนการใช้เวลาว่างเหมาะสม

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ผู้ปกครองที่มีความคาดหวังในตัวลูกสูง ไม่ควรคาดหวังจนเกินไป อาจเป็นการสร้างความกดดันให้กับลูก จนมีผลกระทบต่อการพัฒนาการทางด้านอารมณ์และสังคมที่เป็นปัญหาในอนาคตกับลูกก็ได้ การคาดหวังในตัวลูกควรอยู่ในขอบเขตที่พอเหมาะกับความสามารถและความสนใจของลูก ผู้ปกครองควรเป็นผู้ให้กำลังใจให้คำแนะนำ

สนับสนุน กระตุ้นให้เด็กเกิดความรับผิดชอบในการเรียนและรับผิดชอบในตนเองให้มากขึ้นมากกว่า การไปบังคับหรือตั้งกฎเกณฑ์ขึ้นกับเด็กที่สร้างความกดดันให้กับเด็ก และความคาดหวังของผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งของอิทธิพลต่อความคิด ทักษะ และพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน

2.2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

2.2.6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แวง และคนอื่น ๆ (สุธาสนี ใจเย็น. 2545 : 37 ; อ้างอิงจาก Wang, Haertel, and Walberg. 1994) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ช่วยให้เด็กได้สังเคราะห์เนื้อหาคำแนะนำในการเรียนของกลุ่มนักเรียน 179 บท รวบรวมผลการสังเคราะห์รายการวิจัย 31 รายการ และสำรวจความคิดเห็นของนักวิจัยการศึกษา 61 คน ได้ข้อมูลที่น่าสนใจ 11,000 รายการเกี่ยวกับปัจจัยที่ช่วยให้เด็กเรียนดี และได้นำข้อมูลที่มีความสอดคล้องกันอย่างมาก 28 ตัวแปร และใช้ Meta-analysis เพื่อสังเคราะห์ผลรวมของรายการวิจัยและข้อมูล ผลที่ได้ออกมาจะเป็นค่าประมาณโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวแปร พบว่า สภาพแวดล้อมทางบ้านและการสนับสนุนของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการช่วยให้เด็กนักเรียนอยู่ในอันดับที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 58.4

2.2.6.2 งานวิจัยในประเทศ

พัชรี วรจรัสรังสี (2542: 91-97) ได้ทำการศึกษาวิจัย เพื่อการนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกับแนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา

ชุตินัน ศรีแก้ว (2545: 78) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนโรงเรียนสารวิทยา พบว่า การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองหมายถึง การที่ผู้ปกครองติดตาม ดูแล เป็นกำลังใจ และเอื้อต่อการเรียนของนักเรียน จัดหาอุปกรณ์การเรียน และหนังสือที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อให้ความรู้เพิ่มเติมในการเรียน ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมในบ้านให้น่าอยู่ ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองน่าจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาของนักเรียน 6

2.2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.2.7.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เดลฟี (Hergenharn, Christian W. 1990: 5028) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่ไม่ใช้สติปัญญาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากครอบครัวที่ยากจน ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดทำคะแนนแบบทดสอบ CPI (The California Test of Personality) ได้คะแนนน้อย แสดงให้เห็นว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจนมีปัญหาด้านการปรับตัวสูง

2. เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีปัญหาทางการปรับตัวน้อยกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจนทั่วไป

3. ครูตั้งความหวังและประมาณค่าไว้ว่า นักเรียนที่มีการปรับตัวดีจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แต่นักเรียนที่ยากจนในกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาทางการปรับตัวสูงทำให้การเรียนต่ำ

เรดริช (สารภี บำรุงวงศ์ 2548: 37 อ้างอิงจาก Redicch. 1978 :229-230) ได้ศึกษาจากคนไข้ที่มาอยู่ในโรงพยาบาลจิตเวช พบว่า มีคนไข้ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่าร้อยละ 78 และสปริงเกอร์ (Spinger. 1956-8 : 321-328) ได้ค้นพบว่า ความมั่นคงทางอารมณ์ของเด็กมีความสัมพันธ์อย่างมากกับฐานะ ความเป็นอยู่ของครอบครัว กล่าวคือ เด็กที่มาจากบ้านที่มีฐานะยากจนฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำจะเป็นคนที่ปรับตัวไม่ดีและอารมณ์ไม่มั่นคง มีปริมาณมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมปานกลาง

เนอร์มี (Nurmi. 1991: 21; citing Nurmi. 1987) ได้ศึกษาความคาดหวังและความกลัวในชีวิตอนาคตของวัยรุ่นชาวฟินแลนด์ จำนวน 148 คน ที่มีอายุระหว่าง 10-19 ปี ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นจากระดับชั้นทางสังคมสูงมีโครงการในอนาคตเกี่ยวกับอาชีพกว้างไกลกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับวัยรุ่นจากระดับชั้นทางสังคมต่ำกว่า

เดลฟี (Hegenharn, Christian W. 19990: 5028) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่ไม่ใช้สติปัญญาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากครอบครัวที่ยากจน ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดทำคะแนนแบบทดสอบ CPI (The California Test of Personality) ได้คะแนนน้อย แสดงให้เห็นว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจนมีปัญหาด้านการปรับตัวสูง

2. เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีปัญหาทางการปรับตัวน้อยกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจนทั่วไป

3. ครูตั้งความหวังและประมาณค่าไว้ว่า นักเรียนที่มีการปรับตัวดีจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แต่นักเรียนที่ยากจนในกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาทางการปรับตัวสูงทำให้การเรียนต่ำ ตัวอย่างจำนวน 428 คน นักเรียนที่บิดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ จะมีความคาดหวังในการศึกษาและอาชีพของนักเรียนต่ำไปด้วย

เกริสัน คิงสตัน และแมคโดนัลล์ (Garison. Kington and Mcdonald. 1996: 415) ที่ศึกษาฐานะเศรษฐกิจและสังคมเป็นองค์ประกอบที่ทำให้เด็กเรียนได้ดีหรือไม่ดี พบว่า เด็ก

ที่มาจากครอบครัวที่ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมด้อย ย่อมขาดประสบการณ์ต่างๆ ที่จะช่วยในการเรียนรู้

2.2.7.2 งานวิจัยในประเทศ

จรัมพร สุวรรณวัฒนะ (2542: 57) ได้สำรวจปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนธรรมศาสตร์ คลองหลวงวิทยาคม ปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับลักษณะบางประการ ได้แก่ เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงมีแนวโน้มเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ มีความมั่นคงทางอารมณ์สูงกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่า ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว น่าจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะกายภาพด้านการเรียน

2.2.8.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เลวิน ลิปปิท และไวท์ (กมลวรรณ ดีเลิศ. 2551: 60; อ้างอิงจาก Lewin, Lippert; & White. 1993: 271-272) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนแบบอัตตาธิปไตย มีแนวโน้มเป็นเด็กก้าวร้าว หยาบกระด้าง ไม่มีความเห็นใจผู้อื่น ส่วนนักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตยจะส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักสามัคคี ประองตอง เป็นมิตรต่อกัน การเรียนราบรื่น มีบรรยากาศที่สบายใจ ขยันเรียน เพราะครูรู้จักจัดความกดดันเกรงกลัวไต่ออกไปจากชั้นเรียน

2.2.8.2 งานวิจัยในประเทศ

ชนนุช บุญสิทธิ์ (2541: 57-59) ได้ศึกษาถึงบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้และเสริมสร้างพัฒนาความขยันหมั่นเพียร ซึ่งจะต้องเป็นห้องเรียนที่มีบรรยากาศอบอุ่น เป็นกันเอง มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูและนักเรียนด้วยตนเอง นักเรียนทุกคนนับถือกฎเกณฑ์และระเบียบของห้องเรียน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนครูมีความเข้าใจนักเรียน ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงออกในการอภิปรายปัญหาต่างๆ ดังนั้น ทั้งนักเรียนและครูจึงมีหน้าที่สร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนร่วมกัน และได้ให้ความเห็นไว้ว่า บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเรียน เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับครูจะให้นักเรียนปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี แต่ถ้าหากนักเรียนมีสัมพันธภาพกับครูที่ไม่ดี ส่งผลให้เด็กมีแนวโน้มก้าวร้าว ไม่เป็นมิตร ไม่สนใจการเรียน บรรยากาศการเรียนจึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักเรียน

วิรัช กุลเพิ่มทวีรัชต์ (2547: 77) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชโอรส เขตจอมทอง

กรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เบญจางค์ ปันคล้าย (2551: 66) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนนิมมานรดี เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยรักการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน การสนับสนุนด้านการอ่านของผู้ปกครอง และลักษณะทางกายภาพของห้องสมุดและห้องเรียน

สุชาติ ปันโนม (2551: 69) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการคิดวิเคราะห์ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนกลุ่ม 3 เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 พบว่า สภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีอิทธิพลทางตรงต่อการคิดวิเคราะห์ในวิชาคณิตศาสตร์ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ .295 และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และเมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ .089 ซึ่งหมายความว่า โรงเรียนเป็นสถานที่ให้ความรู้ด้านต่าง ๆ ถ้าสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเหมาะสมจะเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาในทุกๆ ด้านของนักเรียน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่กล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า ลักษณะทางกายภาพ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอนที่ดี ทำให้นักเรียนมีผลการเรียนได้ดี ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่า สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอนจะเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินการเรียนของนักเรียน

2.2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.2.9.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ทีดแมน (Tiedman. 1987: 657-664) ได้ศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมัธยมศึกษาจะไม่ชอบครูเผด็จการที่มีนิสัยข่มขู่ ปราศจากความเห็นอกเห็นใจ และการสอนใช้อำนาจทั้งหลายนั้นเด็กยิ่งโตขึ้นเท่าใดก็จะรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ยิ่งขึ้น

บุธ (Buth. 1989 : 645-656) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ผลการวิจัยพบว่า ครูที่พยายามทำความรู้จักกับเด็ก ให้ความเห็นอกเห็นใจเด็ก รู้จักส่งเสริมการเรียนรู้ตามความต้องการ และความสนใจของเด็ก เด็กจะเรียนได้ดี มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน และมีการปรับตัวได้สูง ซึ่งกับครูที่มุ่งสอน โดยวิธีกดดันให้เด็กยอมรับความต้องการของตน ผลที่สุดเด็กจะไม่พอใจในตัวครู และเรียนไม่ได้ดีเท่าที่ควร

วูน (สุพัตรา ผลรัตน์ไพบูลย์. 2550 : 60 ; อ้างอิงจาก Voorn, Randall Jay. 1990) ได้ทำการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีอิทธิพลต่อการประสบความสำเร็จอย่างไร โดยแยกเป็นเด็กสองพวก คือ พวกที่ถือตัวครูเป็นศูนย์กลางและพวกที่ถือนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ผล

การศึกษาพบว่า พฤติกรรมที่แสดงความจงเกลียดจงชังของครูต่อเด็กทำให้เด็กเป็นคนเฉยเมยถอยหนี เจื้อยชาต่อการแก้ปัญหา เป็นปฏิปักษ์กับคนอื่น ก้าวร้าว ปรับตัวไม่ได้

2.2.9.2 งานวิจัยในประเทศ

นลินี ธรรมอำนวยสุข (2540: 102-105) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนกีฬาสภามหาวิทยาลัยสุพรรณบุรี สังกัดกรมพลศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ไม่มีแผนการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์กันทางลบกับความเครียดในการเรียนของนักเรียน

กมลวิทย์ วันวิชัย (2545: 43) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า บรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างการเรียนการสอน ครูมีวิธีการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน ตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน มีความกระตือรือร้นและมีความรับผิดชอบด้านการเรียน

ชุติมน ศรีแก้ว (2546: 121) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโรงเรียนสารวิทยา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนมีสัมพันธภาพระหว่างครูดี

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สรุปได้ว่า สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนที่ดีนั้นครูและนักเรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ครูควรมีความเมตตากรุณา มีความยุติธรรม มีวิธีสอนที่ดี สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู น่าจะเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน

2.2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.2.10.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เดอคอสเตอร์ (ซัลลี จุงพิวัฒน์ 2547: 48 ; อ้างอิงจาก Decoster. 1981) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนนักเรียนในโรงเรียนมัธยม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการมีสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้น

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นพฤติกรรมของนักเรียนปฏิบัติต่อกันทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ซึ่งถ้านักเรียนมีพฤติกรรมดีต่อกันก็จะมีอิทธิพลต่อการศึกษาต่อในวันข้างหน้า

2.2.10.2 งานวิจัยในประเทศ

ชมพูนุช บุญสิทธิ์ (ภัทรสิริณ เสวตไอยารม.2549: 37; อ้างอิงจาก ชมพูนุช บุญสิทธิ์ 2541) ได้สรุปการปฏิบัติตนของวัยรุ่นกับเพื่อนสัมพันธภาพอันดีไว้ ดังนี้ แสดงการยิ้มแย้ม

แจ่มใส แสดงความสนใจกับบุคคลอื่น ตั้งใจฟังผู้อื่นพูด แสดงกิริยารับฟังข้อคิดเห็น ทำตนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี อย่าจับผิดผู้อื่น มีความเกรงใจต่อบุคคลอื่นรู้จักระงับอารมณ์ วางตัวอย่างเหมาะสม ไม่โอ้อวด รู้จักปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผลและจดจำข้อมูลเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเพื่อนไว้เพื่อแสดงความยินดีในวาระสำคัญ

อุดมลักษณ์ อุปจันทร์(2547: 75) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษทั้งนี้เพราะนักเรียนมีความรับผิดชอบด้านการเรียนดี เพื่อนเป็นสิ่งสำคัญของนักเรียนต้องการได้รับการยอมรับจากเพื่อน การมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างเรียนกับเพื่อนทำให้เกิดความสบายใจ อบอุ่นใจ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ห่วงใยและไว้วางใจกัน เมื่อมีปัญหาทั้งในด้านการเรียนและในเรื่องส่วนตัวก็สามารถปรึกษาเพื่อนในห้องได้

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีในการเรียน ทั้งนี้เพราะนักเรียนและเพื่อนมีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันในด้านการเรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันในกลุ่มเพื่อนด้วยความสามัคคี เพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน น่าจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับ โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

3.1 ประวัติโรงเรียน

โรงเรียนวัดปากบ่อตั้งอยู่บนพื้นที่ 7 ไร่ 1 งาน ตั้งขึ้นครั้งแรกเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2476 จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นโรงเรียนในสังกัดโรงเรียนประชาบาล แรกเริ่มการเรียนการสอนต้องอาศัยศาลาการเปรียญของวัดปากบ่อเป็นสถานที่ทำการ จนกระทั่งปี พ.ศ.2494 จึงได้สร้างอาคารเรียนเป็นหลังแรก และใช้เรียนตั้งแต่บัดนั้น ปัจจุบันอาคารเรียนหลังดังกล่าวถูกรื้อถอนไปแล้ว และได้สร้างอาคารขึ้นแทนอีกหลายหลัง

รัฐบาลได้อนุญาตโรงเรียนประชาบาลให้ไปสังกัดเทศบาลกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2508 ดังนั้นโรงเรียนเทศบาลวัดปากบ่อ จึงไปอยู่ในการควบคุมดูแลของเทศบาลนครหลวงกรุงเทพ และจึงเปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนเทศบาลวัดปากบ่อ อักษรย่อ ท.ป.บ. ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนวัดปากบ่อ หลังจาก que เทศบาลกรุงเทพ ได้ปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ คือ "กรุงเทพมหานคร" เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 335

ปัจจุบันโรงเรียนวัดปากบ่อ ตั้งอยู่เลขที่ 292 ซอยอ่อนนุช 35 ถนนสุขุมวิท 77 แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250 เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จากอดีตถึงปัจจุบัน (พ.ศ.2545) โรงเรียนวัดปากบ่อมีผู้บริหารโรงเรียนทั้งสิ้น 13 คน ผู้บริหารโรงเรียนคนปัจจุบัน คือ นางวิไลวรรณ ภูทอง รองผู้อำนวยการจำนวน 3 คน จำนวนครูผู้สอนของโรงเรียนทั้งสิ้น 64 คน เป็นชาย 18 คน หญิง 46 คน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 1,800 คน ลูกจ้างประจำ 6 คน ลูกจ้างชั่วคราว 1 คน พี่เลี้ยงเด็ก 4 คน เจ้าหน้าที่ธุรการ 1 คน เจ้าหน้าที่การเงิน 1 คน

3.1.1 อักษรย่อโรงเรียนวัดปากบ่อ ก. สล. ปบ.

3.1.2 เครื่องหมาย / ต้นไม้ประจำโรงเรียน ต้นไทร

3.1.3 ปรัชญาของโรงเรียน รากฐานของชีวิต คือ การศึกษา

3.1.4 สีประจำโรงเรียน เขียว - ขาว

3.1.5 นโยบายของโรงเรียน คือ โรงเรียนมีศักยภาพด้านบริหารจัดการ อาคารสถานที่ บุคลากร ดำเนินแผนปฏิบัติการโดยชุมชนเป็นส่วนร่วม นักเรียนเห็นคุณค่าของตนเอง สำนึกในความเป็นไทย รักท้องถิ่น รักชาติ มีคุณธรรมในการดำรงชีวิต มีความสามารถด้านวิชาการ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการค้นคว้า ก้าวทันเทคโนโลยี นักเรียนมีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์ ได้รับสิทธิอันพึงมี ทุกคนในโรงเรียนปลอดภัยจากสารเสพติดให้โทษ

3.2 อาคารและสถานที่ แบ่งเป็น

3.2.1 จำนวนอาคารเรียนและอาคารประกอบ ดังนี้

3.2.1.1 อาคารเรียนมี 5 อาคาร ได้แก่

3.2.1.1.1 อาคาร 2 อาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก 4 ชั้น จำนวน 1 หลัง

3.2.1.1.2 อาคาร 3 อาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก 4 ชั้น จำนวน 1 หลัง

3.2.1.1.3 อาคาร 4 อาคารครึ่งตึกครึ่งไม้ 3 ชั้น จำนวน 1 หลัง

3.2.1.1.4 อาคาร 5 อาคารครึ่งตึกครึ่งไม้ 3 ชั้น จำนวน 1 หลัง

3.2.1.1.5 อาคาร 6 อาคารไม้ชั้นเดียว 1 อาคาร จำนวน 1 หลัง

3.2.1.2 อาคารประกอบ 2 หลัง ได้แก่ อาคารไม้ชั้นเดียว ประกอบด้วย ห้องทำงานและพื้นฐานอาชีพ ห้องพยาบาล, ห้องดนตรี, ห้องพละ และห้องลูกเสือ

3.2.1.3 โรงอาหาร มี 2 แห่ง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 152 คน เป็นนักเรียนชาย 67 คน นักเรียนหญิง 85 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 152 คน เป็นนักเรียนชาย 67 คน นักเรียนหญิง 85 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 9 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง

ตัวอย่าง ของแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () และเติมข้อความลงไปในช่วงว่าง.....ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ ได้แก่ () เพศชาย () เพศหญิง
2. คะแนนเฉลี่ยสะสม ในภาคเรียนที่ผ่านมา
3. วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง
 () ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี
 () ระดับปริญญาตรี
 () ระดับสูงกว่าปริญญาตรี
4. รายได้ของผู้ปกครอง.....บาท/เดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน ของ วรสิริ ลิขิตวงศ์ (2547) และ สิริทิพย์ สมคิด (2551)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2 โดยลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาทบทวนบทเรียนทุกวิชาที่เรียน					
00	ข้าพเจ้าไม่ติดตามงานที่อาจารย์มอบหมายให้					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง มีนิสัยทางการเรียนดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง มีนิสัยทางการเรียนดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง มีนิสัยทางการเรียนไม่ดี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

3.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคต เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตของรุ่งทิวา ประสพสันต์ (2543) และ พรเพชร โสติธิมานนท์ (2548)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าจะพยายามตั้งใจเรียนในวันนี้ เพื่อจะมีผลดีต่ออนาคตในวันข้างหน้า					
00	วิชาใดที่ข้าพเจ้าไม่ชอบ ข้าพเจ้าก็จะไม่ตั้งใจเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	(คะแนน)		(คะแนน)
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของนาย วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 :9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 คะแนน หมายถึง มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 คะแนน หมายถึง มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

4.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครอง เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง ของอรนุช กันสิทธิ์ (2542) และ พรเพชร โสติถิมานนท์ (2548)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ครอง ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 4.1 และ 4.2 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลีเคอร์ท (Likert scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนต่อในระดับที่สูงที่สุด					
00	ผู้ปกครองตำหนิ ถ้าผลสอบออกมาไม่ดี					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ความที่มีความหมายทางลบ	
	(คะแนน)		(คะแนน)
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของนาย วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 :9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00	คะแนน	หมายถึง	ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66	คะแนน	หมายถึง	ผู้ปกครองมีความคาดหวังปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33	คะแนน	หมายถึง	ผู้ปกครองมีความคาดหวังน้อย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

5.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองของ นุชนาฏ วรยศศรี (2544)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และ 5.2 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	เมื่ออุปกรณ์การเรียนเสียหาย ผู้ปกครองมักซื้อให้ใหม่ทันที					
00	ผู้ปกครองไม่เคยชื่นชมข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้าสอบได้คะแนนดี					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของนาย วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 :9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 คะแนน หมายถึง ผู้ปกครองมีการสนับสนุนด้านการเรียนมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 คะแนน หมายถึง ผู้ปกครองมีการสนับสนุนด้านการเรียนปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง ผู้ปกครองมีการสนับสนุนด้านการเรียนน้อย

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน

6.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน ของ เสาวคนธ์ สาทา (2550) ปิยรัตน์ ดีกลาง (2550) ณัฏฐ์ จันทร์พอง (2549)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพด้านการเรียนแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จ ร ิง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	1.สถานที่เรียน					
00	ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสม					
	ขนาดของห้องเรียนคับแคบเกินไป					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	2.สื่อและอุปกรณ์การเรียน					
00	อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัย					
	อุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ความที่มีความหมายทางลบ	
(คะแนน)		(คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียนดี
- คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียนดีพอใช้
- คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียนไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

7.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ของ เสาวคนธ์ สาทา (2550) สิริทิพย์ สมคิด (2551) และณัฏฐา จันทร์ฟอง (2549)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และ 7.2 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
000	1. พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน ครูตั้งใจให้ความรู้กับนักเรียน ครูไม่รับฟังเหตุผลของนักเรียน					
000	2. พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเวลาครูสอน ข้าพเจ้าคุยกับเพื่อนเวลาครูสอน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ของ ณิชวดี จันทร์ฟอง (2549) กมลรัตน์ พิชัยวงศ์ (2549) จรรยา ฉินศิริเศรษฐ (2546) และสิรินทิพย์ สมคิด (2551)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 8.1 และ 8.2 ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทเรียน เพื่อนจะช่วยอธิบายให้ข้าพเจ้าเข้าใจได้					
00	ข้าพเจ้ากับเพื่อนมีเรื่องทะเลาะกันเมื่อทำงานกลุ่ม					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ความที่มีความหมายทางลบ	
	(คะแนน)		(คะแนน)
จริงที่สุด	5	1	
จริง	4	2	
จริงบ้าง	3	3	

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	(คะแนน)		(คะแนน)
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 9 แบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

9.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

9.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ของศิริลี ดิลกหัตถการ (2547) พวงรัตน์ บำรุงพันธ์ (2550)

9.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 9.1 และ 9.2 ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างของแบบสอบถามแบบสอบถามในการศึกษาต่อ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความรู้สึกต่อตนเองตามความเป็นจริงมากที่สุด ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จ ร ิง ที่สุด	จ ร ิง จริง	จ ร ิง บ้าง	จ ร ิง น้อย	จ ร ิง น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าต้องการศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง					
00	ข้าพเจ้าตั้งใจศึกษาหาความรู้ เพื่อ ค่าตอบแทนที่สูงในการทำงานในอนาคต					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 :9)
ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 คะแนน หมายถึง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 คะแนน หมายถึง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อน้อย

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วจะนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนนำไปทดลองใช้

2. หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร จำนวน 50 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test โดยเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามการวิจัย

2.1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.578 – 7.015

2.2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 17 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.429 – 7.387

2.3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.195 – 5.771

2.4 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.266 – 7.027

2.5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน ลักษณะแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.167 – 5.170

2.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 24 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.216 – 6.512

2.7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.111 – 6.235

2.8 แบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.197 – 5.478

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วตามข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ของแอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ผลดังนี้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .884

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุงอนาคต มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .878

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .845

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .844

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .826

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .866

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .854

ตอนที่ 9 แบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .818

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนวัดปากบ่อ เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในระหว่างวันที่ 15-16 มกราคม 2552 จำนวน 152 ฉบับ ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ตอบ มาตรวจหาความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้าน

สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1

3.2 วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Squares)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F – distribution
r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
$\hat{Y}$	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
X_1	แทน	เพศ : ชาย
X_2	แทน	เพศ : หญิง
X_3	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_4	แทน	วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ต่ำกว่าปริญญาตรี
X_5	แทน	วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ปริญญาตรี
X_6	แทน	วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : สูงกว่าปริญญาตรี

X_7	แทน	รายได้ของผู้ปกครอง
X_8	แทน	นิสัยทางการเรียน
X_9	แทน	ลักษณะมุงอนาคต
X_{10}	แทน	ความคาดหวังของผู้ปกครอง
X_{11}	แทน	การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
X_{12}	แทน	ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน
X_{13}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
X_{14}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
Y	แทน	แรงจูงใจในการศึกษาต่อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานครโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานองค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ นิสัยทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะมุงอนาคต องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครององค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และ แรงจูงใจในการศึกษาต่อ

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัด ปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง

องค์ประกอบ	ระดับขององค์ประกอบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	67	44.10
	หญิง	85	55.90
	รวม	152	100.00
วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง	ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี	142	93.40
	ระดับปริญญาตรี	9	5.90
	ระดับสูงกว่าปริญญาตรี	1	0.70
	รวม	152	100.00

จากตาราง 1 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัด ปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 152 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.9 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 44.1 และจำแนกตามวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 93.4 รองลงมา วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 5.9 และลำดับสุดท้าย วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 0.7

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานองค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ นิสัยทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะมุ่งอนาคต องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองและองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และ แรงจูงใจในการศึกษาต่อ ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และ องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

องค์ประกอบ		S.D.	การแปลผล
นิสัยทางการเรียน	3.49	.47	ดีพอใช้
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.27	.44	สูง
ลักษณะมุ่งอนาคต	4.04	.44	มาก
ความคาดหวังของผู้ปกครอง	4.21	.45	มาก
การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง	4.10	.52	มาก
ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง	11,694.00	9725.55	ปานกลาง
ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน	3.95	.45	ดี
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	4.01	.43	ดี
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.81	.69	ดี
แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	4.15	.44	มาก

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัด ปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร มีนิสัยทางการเรียนดีพอใช้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก มีความคาดหวังของผู้ปกครองมาก มีการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองมาก มีฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองปานกลาง มีลักษณะทางกายภาพด้านการเรียนดี มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี และมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว
องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจในการศึกษา
ต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากป่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ดัง
แสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	Y
X ₁	1.000	-1.000**	-.338**	.075	-.054	-.072	-.073	-.368**	-.482**	-.246**	-.099**	-.176**	-.297**	-.172**	-.348**
X ₂		1.000	.338**	-.075	.054	.072	.073	.368**	.482**	.246**	.099	.176*	.297**	.172*	.348**
X ₃			1.000	-.268**	.240**	.122	.167*	.370**	.375**	.124	.047	-.148*	.086	.113	.105
X ₄				1.000	-.945	-.307	-.241	-.146*	-.145*	-.003	-.067	.014	-.045	-.073	-.154
X ₅					1.000	-.020	.224**	.112	.099	-.033	.043	-.018	.019	.072	.121
X ₆						1.000	.087	.122	.156*	.107	.079	.009	.084	.015	.119
X ₇							1.000	.126	.117	.049	.068	.050	.126	.110	.128
X ₈								1.000	.569**	.396**	.506**	.256**	.478**	.417**	.385**
X ₉									1.000	.577**	.458**	.324**	.508**	.376**	.585**
X ₁₀										1.000	.621**	.481**	.622**	.349**	.450**
X ₁₁											1.000	.568**	.625**	.434**	.481**
X ₁₂												1.000	.647**	.347**	.346**
X ₁₃													1.000	.478**	.470**
X ₁₄														1.000	.330**
Y															1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศหญิง(X_2) นิสัยทางการเรียน(X_8) ลักษณะมุ่งอนาคต(X_9) ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_{10}) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_{11}) ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู(X_{13}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X_{14})

องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศชาย(X_1)

องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_3) วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ต่ำกว่าปริญญาตรี(X_4) วุฒิการศึกษา : ปริญญาตรี(X_5) วุฒิการศึกษาของผู้ปกครองระดับสูงกว่าปริญญาตรี(X_6) และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง(X_7)

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	2	11.683	5.842	49.668**
Residual	149	17.524	.118	
Total	151	29.208		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่ามี 3 องค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์การแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับตัวแปรอิสระทั้ง 3 องค์ประกอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังรายละเอียดในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

องค์ประกอบ	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₉	.460	.071	.462	.585	.343	78.163**
X ₉ , X ₁₁	.229	.061	.270	.632	.400	49.668**
a = 1.351						
R = .632						
R ² = .400						
SE _{est} = .34295						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 องค์ประกอบ เรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปยังองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต(X₉) และการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X₁₁) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 2 องค์ประกอบ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 40.00 จึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .1351 + .460 X_9 + .229 X_{11}$$

สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .462 X_9 + .270 X_{11}$$

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร
2. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 152 คน เป็นนักเรียนชาย 67 คน และนักเรียนหญิง 85 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 9 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.578 – 7.015 ค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับ .884

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 17 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.429 – 7.387 ค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับ .878

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.195 – 5.771 ค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับ .845

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.266 – 7.027 ค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับ .844

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.167 – 5.170 ค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับ .826

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 24 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.216 – 6.512 ค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับ .866

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.111 – 6.235 ค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับ .854

ตอนที่ 9 แบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.197 – 5.478 ค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับ .818

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนวัดปากบ่อ เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในระหว่างวันที่ 15-16 กุมภาพันธ์ 2552 จำนวน 152 ฉบับ ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 152 ฉบับ ที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ตอบ มาตรวจหาความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ผลปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศหญิง(X_2) นิสัยทางการเรียน(X_8) ลักษณะมุ่งอนาคต(X_9) ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_{10}) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_{11}) ลักษณะทางกายภาพ

ด้านการเรียน (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู(X_{13}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X_{14})

2. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศ : ชาย(X_1)

3. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_3) วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ต่ำกว่าปริญญาตรี(X_4) วุฒิการศึกษา : ปริญญาตรี(X_5) วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : สูงกว่าปริญญาตรี(X_6) และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง(X_7)

4. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 องค์ประกอบ เรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปยังองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต(X_9) และการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_{11}) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 2 องค์ประกอบ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 40.00

5. สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

5.1 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .1351 + .460 X_9 + .229 X_{11}$$

5.2 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .462 X_9 + .270 X_{11}$$

อภิปรายผลการวิจัย

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศหญิง(X_2) นิสัยทางการเรียน(X_8) ลักษณะมุ่งอนาคต(X_9) ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_{10}) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_{11}) ลักษณะทาง

กายภาพด้านการเรียน (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู(X_{13}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X_{14}) ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 เพศ : หญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนหญิงมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนหญิงมีความละเอียดถี่ถ้วน มีความอดทน เชื่อฟังคำอบรมสั่งสอนของผู้ใหญ่ กระตือรือร้นและเอาใจใส่ต่อการเรียน ได้แก่ การตั้งใจเรียน การทบทวนบทเรียน หาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ทำงานเป็นระเบียบรอบคอบ ชอบค้นคว้าหาความรู้ในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจ ด้วยเหตุผลเหล่านี้จึงทำให้นักเรียนหญิงมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก ดังที่ สุกิต ศิริรัตน์ (ขวัญฤดี ขำสอนสัตย์. 2542: 26 ; อ้างจาก สุกิต ศิริรัตน์. 2522) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการสร้างแบบสำรวจนิสัยและทัศนคติในการเรียนระดับอุดมศึกษา พบว่า นักศึกษาหญิงมีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักศึกษาชาย เนื่องจากเพศหญิงเป็นเพศที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูให้อยู่ในกรอบประเพณี มีแนวโน้มที่จะเชื่อฟังปฏิบัติตามคำสั่งสอน และมีความรับผิดชอบสูงจึงส่งผลให้มีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีไปด้วย และนอกจากนี้นักเรียนนักเรียนหญิงเมื่อทำอะไรแล้วก็อยากให้ผู้อื่นชมเชย มีความอายเพื่อนหากถูกตำหนิหรือถูกว่ากล่าวตักเตือนทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียน จึงทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในด้านการเรียนเป็นอย่างดี คือเข้าห้องเรียนสม่ำเสมอ ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความละเอียดรอบคอบ พยายามปรับปรุงผลงานของตนเองให้ดีขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความละเอียดรอบคอบ พยายามปรับปรุงผลงานของตนเองให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง และส่งงานตรงตามเวลาที่กำหนด

ดังนั้น เพศหญิงจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

1.2 นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก ทั้งนี้เพราะ นิสัยทางการเรียนคือ พฤติกรรมที่แสดงที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงความพอใจในการเรียน และตั้งใจมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้เพื่อให้บรรลุความสำเร็จในด้านการศึกษาและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าในการศึกษาในลำดับต่อไป ถ้านักเรียนคนใดมีนิสัยทางการเรียนที่ดี ไม่ขาดเรียน เวลาเรียนก็ตั้งใจเรียน มีความสม่ำเสมอในการเรียนฝึกจนเป็นนิสัยทำให้เกิดความคิดริเริ่ม มีความขยัน และความอดทน รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย และทำให้ผลการเรียนออกมาดี ซึ่งลักษณะดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก ดังที่ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538: 1) กล่าวว่านิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจ และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ประกอบด้วยความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียนให้

ดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ขยัน อดทน รับผิดชอบ ฟังตนเอง และมีความภูมิใจในผลการเรียนของตนเอง

ดังนั้น นิสัยทางการเรียนจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

1.3 ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนมีลักษณะมุ่งอนาคตมาก มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากเป็นผู้ที่มีความสามารถในการคาดการณ์ไกลให้ความสำคัญกับเรื่องชีวิตที่สะดวกสบายในอนาคตข้างหน้าของตน มีการวางแผนเรื่องเรียนอย่างมีขั้นตอน มีความมุ่งมั่นและตั้งใจที่จะกระทำในสิ่งที่ตนเองคาดหวังไว้ มีความเพียรพยายามต่อสู้กับอุปสรรค มีความรับผิดชอบ เอาใจใส่ในการเรียนของตนเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการ ตระหนักถึงผลดีหรือผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถวางแผนปฏิบัติเพื่อรองรับผลเสียนั้น ดังที่ซีกูรา (กิงกาญจน์ ปานทอง, 2545: 44 ; อ้างอิงจาก Secura, 1975) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของแต่ละบุคคลในการมองอนาคต การวางแผน และการจัดการเกี่ยวกับอนาคตที่เป็นไปได้ นอกจากนี้ เรนเนอร์ (Raynor, 1982: 71–116) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นจิตลักษณะที่แตกต่างหากจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคคลใดมีลักษณะสองประการนี้สูงก็อาจคาดได้ว่า เขจะมีพลังผลักดันให้กระทำกิจกรรมต่าง ๆ ในปัจจุบันได้อย่างขยันขันแข็งที่สุด ถ้าผลงานนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของผลประโยชน์ที่จะได้รับในระยะยาว เช่น ขยันเรียนหนังสือในปัจจุบันเพื่อจะได้งานดีมีชีวิตก้าวหน้าและสุขสบายในอนาคต

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผู้ศึกษาน้อย จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับอุดมศึกษา ดังนี้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของรุ่งทิวา ประสพสันต์ (2543: 113) ที่ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย ของสถาบันการศึกษาของรัฐ ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงรัตน์ บำรุงพันธ์ (2550: 61) ที่ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น ลักษณะมุ่งอนาคตจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

1.4 ความคาดหวังของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง

กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมาก ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองมีความคาดหวังว่านักเรียนจะได้ นำวิชาความรู้ไปพัฒนาความคิดสามารถนำสิ่งที่ศึกษามาไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตน และเป็นผู้ที่มีความรู้ เพื่อดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน มีความ มุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ และประสบความสำเร็จตามความคาดหวังของผู้ปกครอง จึงทำให้นักเรียนมีความมุ่งมั่น มีความพยายามมุ่งมั่น ตั้งใจเรียน และประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นไปตามที่ ผู้ปกครองคาดหวัง ทำให้สามารถจัดการในเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อได้อย่างเหมาะสม และทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก ดังที่อัจฉรา สุขารมณ (2542: 1) ได้กล่าวว่า บิดามารดา เลี้ยงดูลูกมักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กที่ฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดามารดามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาด้านสติปัญญาให้แก่ลูก พยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผู้ศึกษาน้อย จึงขอ อ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับอุดมศึกษา ดังนี้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของพวงรัตน์ บำรุงพันธ์ (2550: 74) ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอก การแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร ธิโรฒ ผลการศึกษาพบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการ เลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น ความคาดหวังของผู้ปกครองจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใน การศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

1.5 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน มีความสัมพันธ์ ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขต สวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการ สนับสนุนด้านการเรียนจากผู้ปกครองมาก มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก ทั้งนี้เพราะ การที่ ผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้านการเรียน ทั้งการสนับสนุนด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การ เรียนที่จำเป็นต่างๆในการเรียนให้อย่างเพียงพอ การให้ทุนทรัพย์การเรียนพิเศษเพิ่มเติม และ ค่าใช้จ่ายในแต่ละวันแก่นักเรียน รวมทั้งการสนับสนุนด้านวาจา ได้แก่ การให้ความสนใจ เอาใจใส่ และให้คำปรึกษาด้านการเรียน ล้วนเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ตระหนักถึงความเอาใจใส่ของ ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของตน นักเรียนจึงมีความเพียรพยายามในการศึกษาเล่าเรียน และตั้งใจ เรียน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้นักเรียนสามารถจัดการกับการเรียนได้อย่างเหมาะสม และมีแรงจูงใจใน การศึกษาต่อมาก ดังที่เมอร์เรย์และเซนเทอร์ (Murray and Zentner. 1985: 518) ให้ความเห็นว่า ครอบครัวเป็นระบบสังคม ซึ่งเป็นกลุ่มปฐมของสังคมประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป อาศัย ร่วมกันโดยความสัมพันธ์ที่อาจเกิดจากการสืบสายโลหิต การแต่งงานหรือการรับเลี้ยงดูหรือเป็นผู้ที่

อยู่อาศัยร่วมกันโดยมีสัญญาผูกมัดในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง อย่างไรก็ตามหน้าที่ของครอบครัวและแรงสนับสนุนของครอบครัวยังคงมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ดังนั้นการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

1.6 ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพด้านการเรียนดี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก ทั้งนี้เป็นเพราะลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน ประกอบด้วย สถานที่เรียน ได้แก่ สภาพห้องเรียนมีความเหมาะสม ขนาดห้องเรียนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน บริเวณของโรงเรียนมีความสะอาด ห้องเรียนมีความเป็นระเบียบ มีการถ่ายเทอากาศได้ดี ปราศจากเสียงและกลิ่นขยะรบกวนจากภายนอก มีแสงสว่างเพียงพอในการเรียน และมีสื่ออุปกรณ์การเรียนที่เพียงพอ ได้แก่ มีความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์การเรียนที่มีความทันสมัย มีคุณภาพในการนำใช้งานและมีความปลอดภัย ทำให้นักเรียนสนุกกับการเรียน จึงทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากไปด้วย ดังที่ สมพร สุทัศนีย์ (2544: 134–136) ได้กล่าวถึงการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนไว้ว่า บรรยากาศในห้องเรียนไม่ร้อนอบอ้าว โปร่ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก จัดโต๊ะเก้าอี้ให้เด็กนั่งสบาย ๆ เหมาะกับวัยและรูปร่างของเด็ก ทำให้เด็กรู้สึกมั่นคงปลอดภัยทั้งร่างกายและจิตใจ เช่น โต๊ะเรียนม้านั่งควรอยู่ในสภาพที่แข็งแรงทนทาน อาคารเรียนมั่นคงแข็งแรง อุปกรณ์เครื่องใช้ในห้องเรียน เช่น พัดลมติดเพดานอยู่ในสภาพที่แข็งแรง เครื่องใช้ไฟฟ้าอยู่ในสภาพดีปลอดภัย

ดังนั้นลักษณะทางกายภาพด้านการเรียนจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

1.7 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับครู มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก ทั้งนี้เพราะการที่ครูกับนักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน โดยที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู ได้แก่ ความเคารพนับถือครูทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน เชื่อฟังครู ตั้งใจเรียนเวลาครูสอน และสนใจกระทำในสิ่งที่ครูอบรมสั่งสอน และซักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยทั้งในด้านการเรียน และด้านส่วนตัว และการที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน ได้แก่ ความสนใจต่อนักเรียน การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีที่ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง และให้ความรักความเอาใจใส่ พร้อมทั้งให้คำปรึกษา และข้อชี้แนะแก่นักเรียนในด้านการเรียน และด้านส่วนตัว ก็ย่อมส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปได้ดี เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ และทำให้นักเรียนปรับตัวได้ดี ทำให้นักเรียน

ลดความกดดัน ความตึงเครียดที่จะเกิดขึ้นภายในห้องเรียน ลดความอคติระหว่างครูกับนักเรียน และการที่ครูให้ความสนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอไม่เลือกที่รักมักที่ชัง สิ่งเหล่านี้จะมีส่วนช่วยให้นักเรียนมีความตั้งใจ สนใจเรียน ทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น และทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อได้มาก ดังที่พรณี ชูทัย เจนจิต (2532:316) กล่าวว่า การที่ครูมีความเมตตากรุณาเห็นอกเห็นใจนักเรียน สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ไม่มีความลำเอียง หรือเลือกที่รักมักที่ชัง ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ทำให้นักเรียนรักที่จะเรียน และทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนด้วย

ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

1.8 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก ทั้งนี้เพราะการปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนที่มีต่อกันและกัน สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันทางด้านการเรียนได้ มีความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมกัน จริงใจต่อกันไม่ระแวงซึ่งกันและกัน รับฟังเหตุผลและให้กำลังใจกันเมื่อมีปัญหา ทักทายกันด้วยสีหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส ใช้คำพูดที่สุภาพต่อกัน สามารถปรึกษาทั้งเรื่องเรียนและเรื่องส่วนตัวได้ ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนด้วยความสามัคคีเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี สิ่งต่างๆ เหล่านี้ย่อมส่งผลให้นักเรียนมีความสุข ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันตามความสามารถ และโอกาสสามารถที่จะให้คำปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กับเพื่อนได้ เป็นการเสริมสร้างมิตรภาพให้เกิดขึ้นในหมู่คณะ จึงทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก ดังที่ ปราณี พรณวิเชียร (2544: 76-78) ได้กล่าวว่า การที่จะทำให้บุคคลสามารถปฏิบัติตนกับเพื่อนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันความปฏิบัติดังนี้ แสดงกิริยายิ้มแย้มแจ่มใส เพราะรอยยิ้มเป็นการแสดงออกซึ่งความรัก ที่มีความหมายมากที่สุดแสดงทูลน่อยที่สุด แสดงความสนใจกับบุคคลอื่น เช่น การทักทาย การไต่ถามทุกข์สุข ตั้งใจฟังบุคคลอื่นพูด หากท่านกำลังทำงาน เมื่อมีบุคคลอื่นมาสนทนาด้วยก็ควรจะเก็บงานที่ทำเอาไว้ชั่วคราวก่อน อย่าทำงานไปด้วยสนทนาไปด้วย เพราะเป็นกิริยาที่ไม่เหมาะสม อันแสดงถึงการไม่ให้ความสนใจบุคคลนั้น แสดงกิริยารับฟังข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะของบุคคลอื่น ทำตนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี อย่าจ้องจับผิดบุคคลอื่น จะทำให้เกิดความหวาดระแวง ซึ่งกันและกัน หากบุคคลอื่นทำอะไรก็ให้มองในแง่ดีไว้ก่อน อย่าคอยจ้องแต่จะนินทา แสดงความเกรงใจต่อบุคคลอื่น เนื่องจากความสนิทสนมเกินไป อาจทำให้ไม่เกิดความเกรงใจกัน รู้จักระงับอารมณ์ ในการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่น ๆ นั้นอาจมีสิ่งทำให้เกิดไม่พอใจขึ้นได้ ดังนั้น หากเราเกิดอารมณ์ก็ควรระงับอารมณ์เอาไว้บ้าง เพราะการเป็นคนเจ้าอารมณ์ไม่ได้ก่อให้เกิดอะไรดี ขึ้นเลย นอกจากจะทำลายความสัมพันธ์ที่เคยมีมาก่อน วางตัวอยู่ในฐานะที่เหมาะสม ไม่แสดงกิริยา

อาการไออวด ยกตนข่มท่านไม่ว่าบุคคลใดก็ตามไม่มีใครชื่นชมคนที่ข่มให้เขาต่ำลง รู้จักปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผลของผู้อื่น ด้วยการแสดงใบหน้าทีปกติน้ำเสียงเรียบดังชัดเจน มองสบสายตาเพื่อน เพื่อแสดงให้เห็นความจริงใจที่ต้องการให้เพื่อนทราบความรู้สึกที่แท้จริง จดจำข้อมูลเล็กๆน้อย ๆ ของเพื่อนไว้ แสดงความเอาใจใส่ ความสนใจเพื่อแสดงความยินดีในวาระสำคัญ แสดงความห่วงใยเมื่อเพื่อนมีความทุกข์

ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

2. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศ : ชาย(X_1) ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

เพศ : นักเรียนชายมีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนชาย มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนชายวัยนี้อยู่ในวัยเด็กตอนปลายเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นมักให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมรอบข้าง เช่น ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม จีบกลุ่มเล่น ให้ความสำคัญกับเพื่อน เลยทำให้นักเรียนชายละเลยต่องานที่ได้รับมอบหมาย ไม่สนใจในการเรียน ไม่ตั้งใจฟังเวลาครูสอน พุดคุยในเวลาเรียน ซึ่งเป็นเหตุให้นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน แบ่งเวลาในการเรียนไม่เหมาะสม ขาดความรับผิดชอบและไม่ส่งงานตามเวลา ทำให้นักเรียนชายมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสิรินทิพย์ สมคิด (2551: 90) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพรหมศรีพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า เพศ: ชาย มีความสัมพันธ์ทางลบกับความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นเพศ: ชายจึงมีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

3. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_3) วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ต่ำกว่าปริญญาตรี(X_4) วุฒิการศึกษา : ปริญญาตรี(X_5) วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : สูงกว่าปริญญาตรี(X_6) และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง(X_7)

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า

นักเรียนบางคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก นักเรียนบางคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อน้อย ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนบางคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เป็นนักเรียนที่มีความพร้อมและตั้งใจเรียนในการเรียนอยู่เป็นพื้นฐานอยู่แล้ว มีแรงจูงใจในความสำเร็จ ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนและสนใจในการเรียนมากขึ้นจากเดิมรู้สึกภูมิใจในผลการเรียนดี พร้อมกับต้องการรักษาระดับผลการเรียนที่ดีไว้ เมื่อผลการเรียนดีก็จะได้รับคำชมจากคนรอบข้าง เช่น ผู้ปกครอง ครู เพื่อน เป็นต้น ซึ่งการประสบความสำเร็จด้านการเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง และเริ่มมีการวางแผนอย่างรอบคอบหรือตั้งเป้าหมายในชีวิตในอนาคตเกี่ยวกับการศึกษาต่อได้อย่างเหมาะสม ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการวางแผนในการศึกษาต่อได้อย่างถูกต้อง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนบางคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก

นักเรียนบางคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง เชื่อว่าตนเองมีสติปัญญาดี เรียนเก่งเป็นพื้นฐาน จึงไม่ให้ความสำคัญกับการเข้าชั้นเรียน การทบทวนบทเรียน และการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งทำให้นักเรียนบางคนไม่ประสบความสำเร็จด้านการเรียนและทำให้ขาดการวางแผนอย่างรอบคอบหรือตั้งเป้าหมายในชีวิตในอนาคตเกี่ยวกับการศึกษาต่อของตนเอง จึงทำให้นักเรียนบางคนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อน้อย

ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

3.2 วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ต่ำกว่าปริญญาตรี ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองมีวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองบางคนต้องการให้นักเรียนเรียนต่อเพื่อต้องการให้นักเรียนมีความรู้เพื่อพัฒนาตนเองและเพื่อให้มีอาชีพมั่นคงที่สามารถหาเลี้ยงตนเองได้และสามารถอยู่ในสังคมที่มีแต่การแข่งขันได้ ซึ่งส่วนใหญ่ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนต้องเรียนต่อให้สูงขึ้นไป โดยต้องการให้นักเรียนมีชีวิตดีกว่าพ่อแม่ ยิ่งทุกวันนี้สังคมเปลี่ยนไปทำให้มีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นในสังคมมากขึ้น หากเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นก็จะเป็นคนเก่งและสามารถเอาตัวรอดจากสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ในขณะนี้

นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองมีวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนบางคนไม่ชอบการเรียน ไม่ชอบหาความรู้เพิ่มเติม เพียงแต่เรียนเพื่อความต้องการของผู้ปกครองเท่านั้น เนื่องจากผู้ปกครองบางคนมิได้เรียนสูงจึงต้องการให้นักเรียนเรียนสูงๆ มีความรู้ และเพื่อความสำเร็จด้านงานที่ดีกว่าตนเอง

3.3 วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ปริญญาตรี ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนบางคนที่ผู้ปกครองมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก ทั้งนี้เพราะวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีและประสบการณ์ของผู้ปกครองทำให้นักเรียนมีค่าน้ำหนักการพิจารณาการเรียนและตัวอย่างของการดำเนินชีวิต และผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มองเห็นปัญหาของสังคมที่ต้องเผชิญหากนักเรียนไม่มีความรู้และไม่มีการศึกษาที่ดีก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและผ่านไปได้ ผู้ปกครองบางคนจึงให้ความสำคัญทางการศึกษา เพราะมีประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในสังคมของนักเรียนต่อไป

นักเรียนบางคนที่ผู้ปกครองมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนไม่ชอบที่จะเรียนแต่ก็ต้องเรียนซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการใช้ชีวิตในปัจจุบัน จึงต้องทำให้นักเรียนเรียนเพื่อให้จบถึงระดับปริญญาตรีเช่นเดียวกับผู้ปกครอง แต่เป้าหมายในอนาคตที่นักเรียนควรคำนึงถึง คือ หากไม่มีการศึกษาก็อาจถูกเอารัดเอาเปรียบจากคนที่มีความรู้หรือฉลาดกว่าได้

3.4 วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : สูงกว่าปริญญาตรี ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนบางคนที่ผู้ปกครองมีวุฒิการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก ทั้งนี้เพราะจากประสบการณ์ที่ผ่านมาของผู้ปกครองที่ได้ศึกษามากและมีประสบการณ์ทางการศึกษาสูงจะเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาว่าในปัจจุบันนี้ คนที่เก่งเพียงอย่างเดียวนั้นไม่สามารถที่ก้าวหน้าในหน้าที่การงานได้ถ้าหากไม่มีวุฒิการศึกษาเป็นตัวกำหนดหรือเป็นใบเบิกทาง หรือการพัฒนาประเทศชาติหากได้คนที่มีความรู้และมีการศึกษาก็สามารถมองเห็นปัญหาและแนวทางการแก้ไขเพื่อหาทางออกของปัญหาสังคมได้ถูกต้อง

นักเรียนบางคนที่ผู้ปกครองมีวุฒิการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีแรงจูงใจในการศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองบางคนมองว่าการศึกษาก็สำเร็จได้ด้วยการอดทน พยายาม และมีความตั้งใจซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ต้องเกิดขึ้นด้วยตัวนักเรียนเอง โดยที่ผู้ปกครองเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะและให้คำปรึกษาเท่านั้น การตัดสินใจที่จะเรียนต่อหรือไม่เรียนต่อเป็นสิทธิของผู้เรียนที่ต้องใช้ความคิดและวิเคราะห์ถึงผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้นด้วยตัวเอง

3.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนบางคนที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจดีหรือมีรายได้ต่อเดือนสูง มีแรงจูงใจในการศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีหรือมีรายได้ต่อเดือนสูง สามารถจัดซื้อสื่อการเรียนที่เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียน นอกจากนี้ ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ไม่ต้องดิ้นรนขวนขวายทำงานมาก เพื่อหารายได้มาใช้ภายในครอบครัว จึงทำให้มีเวลาให้ความสนใจเอาใจใส่ดูแลการเรียนของนักเรียน มีเวลาคอยให้คำปรึกษา ชี้แนะในเรื่องการเรียน

ทำให้นักเรียนมีกำลังใจมีความตั้งใจและสนใจในการเรียน เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน มีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก ทำให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนและสามารถเรียนได้ดีและประสบความสำเร็จทางการเรียน

นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจดี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อน้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี สามารถซื้อสื่อหรืออุปกรณ์การเรียนแก่นักเรียนได้ทุกอย่างตามที่นักเรียนร้องขอ โดยที่บางครั้งไม่คิดถึงความสะดวกหรือความจำเป็นในการใช้สอย ทำให้นักเรียนไม่เห็นคุณค่าของสิ่งของที่ได้มา ไม่สามารถใช้สื่อหรืออุปกรณ์การเรียนเหล่านั้นได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี มักจะเลี้ยงลูกด้วยการตามใจ คอยปกป้องเกินความจำเป็น เมื่อลูกทำผิด ก็ไม่ว่ากล่าวตักเตือนหรือคอยชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อง ทำให้เด็กไม่เกิดการเรียนสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม ไม่สนใจไม่เอาใจใส่ต่อการเรียน จนทำให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จด้านการเรียน และต้องประสบกับปัญหาการขาดแรงจูงใจในการศึกษาต่ออีกด้วย

นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่ฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี จำเป็นต้องดิ้นรนทำงานหนักเพื่อหารายได้มาเป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว จึงมักเห็นความสำคัญของการศึกษา มองว่าการศึกษาลูกจะเป็นสิ่งที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการทำงานในอนาคต ซึ่งจะทำให้สถานะทางครอบครัวดีขึ้น ดังนั้นจึงพยายามสนับสนุนด้านการเรียนแก่บุตรหลานอย่างเต็มที่ นอกจากนี้มักจะดูแลเอาใจใส่การเรียนของบุตรหลานสม่ำเสมอ คอยถามไถ่ ชี้แนะให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียน ช่วยแก้ปัญหาให้เมื่อเกิด ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าคุณปกครองให้ความสำคัญกับการเรียนของตน จึงต้องพยายามตั้งใจเรียน เพื่อให้ผู้ปกครองภาคภูมิใจและเพื่อความสำเร็จในการเรียนของตน เป็นผลให้มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก

นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อน้อย ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี จำเป็นต้องขวนขวาย ทำงานมากขึ้นเพื่อหารายได้มาเป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว โดยเฉพาะในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันที่ค่าครองชีพสูงขึ้น และมีความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาตามความไม่แน่นอนของสังคม ทำให้ผู้ปกครองต้องดิ้นรนทำงานหนัก เป็นเหตุให้มีเวลาน้อยที่จะให้ความสนใจ เอาใจใส่การเรียนของนักเรียน ไม่มีเวลาที่จะคอยให้คำปรึกษาชี้แนะในด้านการเรียน เมื่อนักเรียนมีปัญหาก็ไม่สามารถซื้ออุปกรณ์การเรียนที่เอื้อต่อการเรียนของนักเรียน ทำให้นักเรียนไม่มีกำลังใจ ขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ขาดความมั่นใจในตนเองเป็นเหตุให้ไม่สามารถเรียนได้ดีตามที่ควรจะเป็น จนเกิดปัญหาในการเรียน หรือมีแนวโน้มที่เด็กจะขาดแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

4. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 องค์ประกอบ เรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปยังองค์ประกอบที่มีอิทธิพล

น้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต(X_9) และการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_{11}) ซึ่งซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

4.1 ลักษณะมุ่งอนาคต เป็นองค์ประกอบอันดับแรกที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนมีลักษณะมุ่งอนาคตมาก มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากเป็นผู้ที่มีความสามารถในการคาดการณ์ไกลให้ความสำคัญกับเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีในอนาคตข้างหน้าของตน มีการวางแผนเรื่องการเรียนอย่างมีขั้นตอน มีความมุ่งมั่นและตั้งใจที่จะกระทำในสิ่งที่ตนเองคาดหวังไว้ มีความเพียรพยายาม มีความรับผิดชอบ มีความเอาใจใส่ในการเรียนของตนเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตนต้องการ ตระหนักถึงผลดีหรือผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถวางแผนปฏิบัติเพื่อรองรับผลเสียนั้นตลอดจนสามารถควบคุมตนเองในการกระทำหรือละเว้นการกระทำบางอย่างตามความต้องการของตนเองไว้มากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย ดังที่ซีกูรา (กิงกาญจน์ ปานทอง. 2545: 44 ; อ้างอิงจาก Sequira. 1975) กล่าวว่าลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของแต่ละบุคคลในการมองอนาคต การวางแผน และการจัดการเกี่ยวกับอนาคตที่เป็นไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับเรเนอร์ (Raynor. 1982: 71–116) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นจิตลักษณะที่แตกต่างหากจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคคลใดมีลักษณะสองประการนี้สูงก็อาจคาดได้ว่าเขาจะมีพลังผลักดันให้กระทำกิจกรรมต่าง ๆ ในปัจจุบันได้อย่างขยันขันแข็งที่สุด ถ้าผลงานนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของผลประโยชน์ที่จะได้รับในระยะยาว เช่น ขยันเรียนหนังสือในปัจจุบันเพื่อจะได้งานดีมีชีวิตก้าวหน้าและสุขสบายในอนาคต

4.2 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองเป็นองค์ประกอบอันดับสุดท้ายที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองมาก มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก ทั้งนี้เพราะ การที่ผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้านการเรียน ทั้งการสนับสนุนด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นต่าง ๆ ในการเรียนให้อย่างเพียงพอ การให้ทุนทรัพย์การเรียนพิเศษเพิ่มเติม และค่าใช้จ่ายในแต่วันแก่นักเรียน รวมทั้งการสนับสนุนด้านวาจา ได้แก่ การให้ความสนใจ เอาใจใส่ และให้คำปรึกษาด้านการเรียน ล้วนเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ตระหนักถึงความเอาใจใส่ของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของตน นักเรียนก็就会有ความเพียรพยายามในการศึกษาเล่าเรียน และตั้งใจเรียน จึงทำให้สามารถจัดการกับการเรียนได้อย่างเหมาะสม และมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก ดังที่เมอร์เรย์และเซนเทอร์ (Murray and Zentner. 1985: 518) ให้ความเห็นว่า ครอบครัวเป็นระบบสังคม ซึ่งเป็นกลุ่มปฐมของสังคมประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป อาศัยร่วมกันโดยความสัมพันธ์ที่อาจเกิดจากการสืบสายโลหิต การแต่งงานหรือการรับเลี้ยงดูหรือเป็นผู้ที่อยู่อาศัยร่วมกันโดยมีสัญญาผูกมัดในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง อย่างไรก็ตามหน้าที่ของครอบครัวและแรงสนับสนุนของครอบครัวยังคงมีผล

ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา การที่นักเรียนได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนจากผู้ปกครอง จึงทำให้นักเรียนสามารถจัดการกับเรื่องการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน อาทิเช่น ผู้บริหาร คณะครูอาจารย์ตลอดทั้งผู้ปกครอง นำไปเป็นแนวทางในการวางแผนและเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและตรงกับเป้าหมายของผู้เรียน นำองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ทั้ง 2 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะมุงอนาคต และการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะทั่วไปดังต่อไปนี้

1.1 ลักษณะมุงอนาคต สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ได้เป็นอันดับแรก ดังนั้น ผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูผู้สอน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนมีลักษณะมุงอนาคตมาก พยายามปลูกฝังให้เห็นคุณค่าของการศึกษา โดยการฝึกให้นักเรียน มีความพยายามต่อการเรียนเพื่อให้ประสบความสำเร็จต่อการศึกษาต่อโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และรู้จักวางแผนและกำหนดเป้าหมายที่เหมาะสมกับความสามารถของตน รู้จักการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมด้วยตนเอง สามารถคิดแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ด้วยตนเองได้อย่างภาคภูมิใจ โดยสิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยผลักดันให้นักเรียนคำนึงถึงลักษณะมุงอนาคตของตนเอง

1.2 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ได้เป็นอันดับสุดท้าย ดังนั้น ผู้ปกครองควรให้การสนับสนุนด้านการเรียนแก่นักเรียนด้วยการช่วยเหลือในด้านต่างๆ ซึ่งมีผลต่อการเรียนของนักเรียน ทั้งการสนับสนุนทางด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน และทุนทรัพย์ทางการศึกษาให้แก่เรียนอย่างเพียงพอ การให้ทุนทรัพย์การเรียนพิเศษเพิ่มเติม และค่าใช้จ่ายในแต่ละวันแก่นักเรียนตามความจำเป็นทางการเรียนของนักเรียน ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ทั้งนี้ผู้ปกครองควรให้การสนับสนุนทางด้านวาจา ได้แก่ การให้ความสนใจ ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา และชี้แนะแนวทางด้านการเรียนแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีกำลังใจและเพิ่มแรงจูงใจในการศึกษาค้นคว้า

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับช่วงชั้นที่สูงต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัว ของนักเรียนและองค์ประกอบในส่วนอื่นๆ และศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.3 ควรพัฒนาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง โดยนำไปทดลองเพื่อพัฒนาองค์ประกอบดังกล่าวซึ่งจะช่วยสร้างแรงจูงใจในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น การเสริมแรง เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ พิชัยวงศ์. (2549). ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิธีแก้ไขของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดสมรโกฏิ จังหวัดนนทบุรี. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- กมลวัฒน์ วันวิชัย (2545) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียน สตรีวัดอัปสรสวรรค์ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร .
- กรมวิชาการ. (2542). รายงานการวิจัย เรื่อง สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ.2539. กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- การศึกษาคืออะไร. (ออนไลน์) สืบค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2551, จาก <http://www.vcharkarn.com/include/vcafe/showkratoo.php?Pid=60378>
- กิงกาญจน์ ปานทอง. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) คณะวิทยาการจัดการ โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร .
- กันยา สุวรรณแสง. (2533). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : บารุงสาส์น.
- บุญศรี คำชาย. (2542). จิตวิทยา. กรุงเทพฯ: ศูนย์การพิมพ์สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- จตุพร โดยศรีเอี่ยม. (2548). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อคณะวิศวกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา ฉินศิริเศรษฐ. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- จิรศักดิ์ ทองอ่อน. (2540). สุขภาพจิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- จักรินทร์ พริงทองฟู. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

- หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร 1 สังกัด
กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา
การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์. (2543). เพศศึกษา. กรุงเทพฯ: โสภณการพิมพ์.
- ฉวีวรรณ กินาวงศ์. (2526). การศึกษาเด็ก. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- ชนนุช บุญสิทธิ์. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัยราชวดีวิทยา กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่าย
เอกสาร.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างพลังความสามารถแห่งตน เป้าหมายและ
ความเป็นไปได้ที่จะกระทำกับแรงจูงใจในการเรียน. ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม. (2520). จริยธรรมของเยาวชนไทย : รายงาน
วิจัยสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เต็มศักดิ์ คทวนิช. จิตวิทยาทั่วไป. บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน), (2546).
- ณัฏฐา จันทรพงศ์. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็น
สำคัญของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมัธยมประชานิเวศ เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทรงพล ภูมิพัฒน์. (2540). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : เอสอาร์ปริ้นติ้ง.
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2542). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่าย
เอกสาร.
- ธนพงษ์ มุ่งไผ่ดี. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2548). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. สงขลา:
ภารกิจเอกสารและตำรา มหาวิทยาลัยทักษิณ
- ณรงค์ฤทธิ์ สุรัชย์. (2547). แรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพาณิชยการหัวหิน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา
การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- นลินี ธรรมอำนวยสุข (2540) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
โรงเรียนกีฬาสภามหาวิทยาลัยสุพรรณบุรี สังกัดกรมพลศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี. ปรินิพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- นันทนา จันทร์ผืน. (2540). การศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับความคาดหวังในอนาคตของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดเชียงราย ด้วยการวิเคราะห์หุ้ระดับ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (วิจัยและสถิติทางการ
ศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิภา คำภาทุ. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวในการเรียนระดับไฮสคูลของนักเรียนเกรด
9 โรงเรียนนานาชาติเอ็กมัย เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- นุจรี มุราชัย. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา
การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นุชนาฏ วรยศศรี. (2544). ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของ
นักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพระนครใต้. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่าย
เอกสาร.
- เนตรชนก พุ่มพวง. (2546). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษา
ตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัด สมุทรปราการ. ปรินิพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ปราณี พรธนิเชียร. (2544). การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล. ฉบับพิเศษ : พิธีพระราชทานปริญญาบัตร ครั้งที่ 15.
- ปณิตา นิตยาพร. (2547). การพัฒนาหลักสูตรการออกเสียงภาษาอังกฤษระดับสูงสำหรับ
พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินตามกรอบแนวคิดการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร.
สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยพล คำมุงคุณ. (2549). ปัญหาการเรียนวิชาสังคมศึกษาและวิธีแก้ไข ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา
การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปิยรัตน์ ดีกลาง. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1

- โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรัชัย เปี่ยมสมบุญ. (2525). “ครอบครัวสลาย ปัจจัยภายนอกและภายใน”, วารสารสังคมวิทยา มนุษย์วิทยา.
- พรเพชร โสติธิมานนท์. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พาสนา จุลรัตน์. (2548). จิตวิทยาการศึกษา : เอกสารการสอน ภาควิชาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระมหาภักดี เกตุเรน. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์วัดช้างให้อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ บำรุงพันธ์. (2550). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิมพันธ์ เดชะคุปต์. (2544, ตุลาคม). บรรยาการการเรียนการสอน : ปัจจัยสำคัญต่อประสิทธิภาพการสอน. วารสารมิตรครู.
- พัชรินทร์ สมหมาย. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มณิธรา เสนารักษ์. (2546). การศึกษาพฤติกรรมความก้าวร้าวและความคิดอย่างมีเหตุผลจากการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รุ่งทิวา ประสพสันต์. (25443). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย ของสถาบันการศึกษาของรัฐ. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- วิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนนวมราชโอสร เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์-มีนาคม). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้. ข่าวสารการวิจัยการศึกษา. (11) : 8.
- ศิริบุรณ์ สายโกสม. (2546). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ศิริลี ดิลกหัตถการ. (2547). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวรี ศิวะแพทย์. (2549). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สมพร พรหมจรรย์ (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมพร สุทัศน์ย์. (2544). จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมลักษณ์ ขาวเจริญ. (2548). การศึกษาแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สว้าง ยุคลัง. (2540). แรงจูงใจของผู้ปกครองในการให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จากจังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2540. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2551, จาก <http://www.onec.go.th/theking/k008.htm>
- สินธิพิย สมคิด . (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพรหมศรีพิทยาคม จังหวัดนครราชสีมา. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สารภี บำรุงวงศ์. (2538). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในการทำงานของข้าราชการครูเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- โสภา ชูพิกุลชัย. (2544). *จิตวิทยาทั่วไป*. บริษัทสำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชา จันทรโสม. (2543). *จิตวิทยาทั่วไป*. บริษัทโรงพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพงษ์ วงศ์อำมาตย์. (2545). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้สื่อประสม วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ปีการศึกษา 2545*. สืบค้นเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2551, จาก <http://www.edu.lpru.ac.th/phaitoon/111modul/excar15.htm>
- สุพัทธา ผลรัตนไพบูลย์. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. ปรินิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุภัททา ปิณฑะแพทย์. (2542). *พฤติกรรมมนุษย์และการพัฒนาตน*. กรุงเทพฯ :ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว. สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2550). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณ สุภาพจน์. (2546). *แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรี*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สวैया สิงโตสี. (2544). *การศึกษานิัยสในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอ แก่งหางแมว จังหวัด จันทบุรี*. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรรถณอลันซ์ เพชรทองคำ. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนในการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา การแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา สุขารมณ. (2546). "EQ. กับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก" วารสารพฤติกรรมศาสตร์. 5 (1): 1
- อารี พันธุ์มี. (2546). *จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไยใหม่.
- อารมณ สนานภู. (2539). *รายงานการวิจัย ตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในสถาบันราชภัฏ ราชบุรี: สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง*.
- อุดมลักษณ์ อุปจันทร์. (2547). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เอกสารแนวทางการดำเนินงานปฏิรูปการเรียนการสอนตามเจตนารมณ์กระทรวงศึกษาธิการ

“ 2549 ปีแห่งการปฏิรูปการเรียนการสอน” (2550). แนวทางการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ.

Anderson,MJ. (1995 , March). “Effects of Classroom Social Climate on Individual Learning,” *Americain Education Research Journal*.7 (1) : 15-33

..... S.A.;& W.M. Fleming. (1995, winter). *Lates Adolescents Identity Formation: Individuation from the family of Origin*. Adolescence.: 135-152.

Crider, Andrew B. (1983.) and Others. Psychology. Lllinois : Scolt, Foresman, Darkenwald, Gordom C., and Merriam, Sharam B. (1982).

Koivo,Anne Oubkak. (1983,February). “*The Reletionship of Student Perceptions of Study Habits and Attitudes Bsed on Differences in Sec, Grade and Academic Achievement*”. Dissertation Abstracts Internation.

Lovell, R.B. *Adult Learning*. New York : John Wiley&Sons, 1980.

Nurmi J.E. (1988). *How Do Adolescents see Their Future ? A Review of the Development of Future orientation and Planning* : Development Review.

Pansini, Janet Mac Carty. (1997, February). *The Experience and Perception of Interpersonal Relationships with Peer and Groups in Middle Adolescence : A Qualitative Study*. New York : Dissertation Abstracts.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ชื่อเรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามมีทั้งหมด 9 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร นักเรียนสามารถแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีข้อถูกผิด และไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการเรียนของนักเรียนแต่อย่างใด ในการตอบแบบสอบถามนี้ นักเรียนไม่ต้องลงชื่อของนักเรียนไว้ คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ

จึงขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนให้มากที่สุด โปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวศศิธร เป็งทอง

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตัวอย่าง ของแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () และเติมข้อความลงไปในช่วงว่าง.....ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ ได้แก่ () เพศชาย () เพศหญิง
2. คะแนนเฉลี่ยสะสมในภาคเรียนที่ผ่านมา
3. วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง
() ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี
() ระดับปริญญาตรี
() ระดับสูงกว่าปริญญาตรี
4. รายได้ของผู้ปกครอง.....บาท/เดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่วงว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ได้แก่

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาทบทวนบทเรียนทุกวิชาที่เรียน					
2	ข้าพเจ้าไม่ชอบอ่านหนังสือ					
3	ข้าพเจ้าทำงานที่อาจารย์มอบหมายให้เสร็จตามกำหนด					
4	ข้าพเจ้าไม่ติดตามงานที่อาจารย์มอบหมายให้					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
5	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจเนื้อหาในบทเรียน ข้าพเจ้ามักใช้เวลาค้นคว้าเพิ่มเติม					
6	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจเนื้อหาในบทเรียน ข้าพเจ้ามักปล่อยเลยตามเลย					
7	ข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทเรียน ข้าพเจ้าจะถาม อาจารย์					
8	ข้าพเจ้าไม่คุยและไม่เล่นในเวลาเรียน					
9	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนและเอาใจใส่ทุกวิชา					
10	ข้าพเจ้าตั้งใจฟังเวลาครูสอน					
11	ขณะที่ครูสอน ข้าพเจ้าชอบคุยกับเพื่อน					
12	ข้าพเจ้าไม่ชอบค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม					
13	ข้าพเจ้ามักเข้าชั้นเรียนสายเสมอ					
14	เมื่อข้าพเจ้าไม่ได้มาโรงเรียน มักติดตามงาน กับเพื่อน					
15	เมื่อมีเรื่องสงสัยเกี่ยวกับบทเรียน ข้าพเจ้าจะ ถามครูทันที					
16	ข้าพเจ้ามักชวนเพื่อนอ่านหนังสือยามว่าง					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ได้แก่

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าจะพยายามตั้งใจเรียนในวันนี้ เพื่อจะมีผลดีต่ออนาคตในวันข้างหน้า					
2	การศึกษาจะช่วยให้ข้าพเจ้าได้ในสิ่งที่ต้องการ					
3	ข้าพเจ้าจะอดทนและตั้งใจเล่าเรียน ไม่ว่าจะยากลำบากเพียงใดก็ตาม					
4	ข้าพเจ้ามักหาความรู้และฝึกฝนทักษะต่างๆ เพื่อความก้าวหน้า					
5	ข้าพเจ้าตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เพื่อจะได้นำความรู้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ					
6	ข้าพเจ้าไม่มีความพยายามในการอ่านหนังสือ					
7	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนทุกวิชา ถึงแม้จะไม่ชอบก็ตาม					
8	วิชาใดที่ข้าพเจ้าไม่ชอบ ข้าพเจ้าก็จะไม่ตั้งใจเรียน					
9	คนที่มีการศึกษามากได้รับโอกาสด้านการงานดีกว่าคนไม่มีการศึกษา					
10	การขยันหมั่นเพียรในการเรียนวันนี้ เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นในอนาคต					
11	ข้าพเจ้าไม่คำนึงถึงอนาคต					
12	การศึกษาไม่ช่วยให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จได้					
13	การวางแผนจะช่วยให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จได้					
14	ข้าพเจ้าไม่ชอบการวางแผนเรื่องการเรียนไว้ล่วงหน้า					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
15	การศึกษาจะช่วยให้ข้าพเจ้ามีสังคมที่กว้าง ขึ้น					
16	การมีความตั้งใจจะช่วยให้ข้าพเจ้าประสบ ความสำเร็จในชีวิต					
17	วิชาที่ข้าพเจ้าไม่ชอบ ข้าพเจ้าก็จะไม่อดทน เรียน					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่อง
ใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ได้แก่

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ผู้ปกครองมีความปรารถนาให้ข้าพเจ้าเรียน หนังสือเก่ง					
2	ผู้ปกครองไม่ต้องการให้ข้าพเจ้าทำกิจกรรม นอกสถานที่					
3	ผู้ปกครองปรารถนาให้ข้าพเจ้าเรียนต่อใน ระดับที่สูงขึ้น					
4	ผู้ปกครองไม่ต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนต่อใน ระดับที่สูงขึ้น					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
5	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเอาใจใส่เรื่อง การเรียน					
6	ผู้ปกครองไม่เคยถามเรื่องการเรียนของ ข้าพเจ้าเลย					
7	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนตั้งใจเรียน เพื่ออนาคตข้างหน้า					
8	เมื่อผลสอบออกมาไม่ดี ผู้ปกครองมักคอยให้ กำลังใจเสมอ					
9	ผู้ปกครองตำหนิ ถ้าผลการเรียนออกมาไม่ดี					
10	ผู้ปกครองคอยเตือนให้ข้าพเจ้าทบทวน บทเรียนอยู่เสมอ					
11	ผู้ปกครองไม่เคยเตือนให้ข้าพเจ้าอ่านหนังสือ					
12	ผู้ปกครองปรารถนาให้ข้าพเจ้าอ่านหนังสือ ก่อนนอนเพื่อเพิ่มความจำ					
13	ผู้ปกครองแนะนำให้ข้าพเจ้าค้นคว้าข้อมูล เพิ่มเติมจากสื่อประเภทต่างๆ					
14	ผู้ปกครองไม่ให้ความสำคัญกับการเรียน พิเศษ					
15	ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับการเรียนพิเศษ เพื่อเพิ่มพูนความรู้					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ได้แก่

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	การสนับสนุนทางด้านวัตถุ ผู้ปกครองซื้ออุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนให้ ข้าพเจ้าทุกครั้ง					
2	เมื่ออุปกรณ์การเรียนเสียหาย ผู้ปกครองมัก ซื้อให้ใหม่ทันที					
3	ผู้ปกครองสนับสนุนให้ข้าพเจ้าเรียนพิเศษ					
4	ผู้ปกครองให้เงินไปโรงเรียนแก่ข้าพเจ้า เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละวัน					
5	ผู้ปกครองให้เงินไปโรงเรียนไม่เพียงพอต่อ ค่าใช้จ่ายในแต่ละวัน					
6	การสนับสนุนทางด้านวาจา ผู้ปกครองแนะนำวิธีการเรียนข้าพเจ้าอยู่เป็น ประจำ					
7	ผู้ปกครองไม่เคยชื่นชมข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้า สอบได้คะแนนดี					
8	ผู้ปกครองแสดงความชื่นชมเมื่อข้าพเจ้าสอบ ได้คะแนนดี					
9	ผู้ปกครองตักเตือนเมื่อข้าพเจ้าไม่ตั้งใจเรียน					
10	ผู้ปกครองชี้แนะเรื่องวินัยในการอ่านหนังสือ แก่ข้าพเจ้า					

ตอนที่ 6 ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือของ
ใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ได้แก่

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	สถานที่เรียน บรรยากาศบริเวณรอบโรงเรียนร่มรื่น					
2	ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสมกับ นักเรียน					
3	ห้องเรียนมีกลิ่นขยาระบกวจากภายนอก					
4	ห้องเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
5	ขนาดของห้องเรียนคับแคบเกินไป					
6	สภาพในห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม่อึด อัด					
7	บริเวณภายในโรงเรียนสะอาดและสวยงาม มี ความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
8	สื่ออุปกรณ์การเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัย					
9	อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ทันสมัย					
10	โรงเรียนอำนวยความสะดวกในการนำ อุปกรณ์ไปใช้ในการเรียนการสอน					
11	อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอต่อ จำนวนนักเรียน					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
12	สื่อการเรียนการสอนมีความพร้อมในการนำไปใช้งาน					
13	ในแต่ละห้องมีอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ					
14	อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับรายวิชา					
15	สื่อการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับรายวิชา					
16	ครูใช้สื่อการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ได้แก่

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	<u>การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู</u> ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเวลาครูสอน					
2	เมื่อพบครูข้าพเจ้าให้ความเคารพทุกครั้ง					
3	ข้าพเจ้าไม่ปฏิบัติตามคำที่ครูแนะนำ					
4	ข้าพเจ้าให้ความเคารพครู ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
5	ข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็นทุกครั้งเมื่อครูเปิดโอกาส					
6	ข้าพเจ้าไม่กล้าแสดงความคิดเห็น					
7	ข้าพเจ้าสนใจฟังคำชี้แนะของครู					
8	ข้าพเจ้าคุยกับเพื่อนในเวลาครูสอน					
9	ข้าพเจ้าถามครูทันทีเมื่อไม่เข้าใจ					
10	เมื่อมีอะไรไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าสามารถขอคำปรึกษาจากครูนอกเวลาเรียนได้					
11	ข้าพเจ้าส่งงานทุกครั้งที่คุณมอบหมายให้					
12	ข้าพเจ้าทักทายครูด้วยสวัสดียามเช้าและยามเย็น					
13	<u>การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน</u> ครูตั้งใจให้ความรู้กับนักเรียน					
14	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น					
15	ครูให้ความสำคัญกับปัญหาของนักเรียน					
16	ครูติดตามงานที่ส่งนักเรียนเสมอ					
17	เมื่อนักเรียนมีปัญหา ครูยินดีให้คำปรึกษา					
18	ครูคอยให้คำตอบในเรื่องที่นักเรียนสงสัย					
19	ครูคอยกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น					
20	ครูไม่รับฟังเหตุผลของนักเรียน					
21	ครูไม่สนใจปัญหาของนักเรียน					
22	ครูรับฟังเหตุผลของนักเรียน					
23	ครูดูแลและเอาใจใส่นักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน					
24	ถ้านักเรียนทำผิดครูมักตักเตือนและชี้แนะ					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ได้แก่

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าจริงใจกับเพื่อนทุกคน					
2	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทเรียน เพื่อนจะช่วยอธิบายให้ข้าพเจ้าเข้าใจ					
3	เมื่อมีปัญหา เพื่อนมักให้กำลังใจเสมอ					
4	ข้าพเจ้าและเพื่อนช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกันและกันในเรื่องการเรียน					
5	ข้าพเจ้ากับเพื่อนทำกิจกรรมในชั้นเรียนร่วมกันด้วยความสามัคคี					
6	ข้าพเจ้ากับเพื่อนมีเรื่องทะเลาะกันเมื่อทำงานกลุ่ม					
7	เมื่อมีเรื่องไม่สบายใจข้าพเจ้าไม่กล้าเล่าให้เพื่อนฟัง					
8	ข้าพเจ้าอภัยให้เพื่อนเสมอเมื่อมีความขัดแย้งเกิดขึ้น					
9	เมื่อมีกิจกรรมกลุ่ม ข้าพเจ้าทำด้วยความเต็มใจ					
10	ก่อนสอบเพื่อนมักเตือนให้อ่านหนังสือเสมอ					
11	ข้าพเจ้าไม่สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนได้					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
12	ข้าพเจ้าสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เรื่องการเรียนกับเพื่อนได้					
13	ข้าพเจ้ามักชวนเพื่อนทบทวนบทเรียนก่อน สอบ					
14	เพื่อนให้ความช่วยเหลือ เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา เรื่องการเรียน					
15	ข้าพเจ้าไม่รับฟังปัญหาส่วนตัวของเพื่อน					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่อง
ใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ได้แก่

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าต้องการศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนา ตนเอง					
2	การศึกษาสำคัญต่อการพัฒนาความคิดของ ตนเองให้เข้าใจผู้อื่นได้มากขึ้น					
3	ข้าพเจ้าพยายามศึกษาค้นคว้าเพื่อเป็น พื้นฐานในการศึกษาในระดับสูงต่อไป					
4	การศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญในการ ประกอบอาชีพ					
5	การศึกษาทำให้ข้าพเจ้าได้งานที่มั่นคงได้					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
6	ข้าพเจ้าไม่ละความพยายามในการไขว่คว้าหาความรู้					
7	ข้าพเจ้าตั้งใจศึกษาหาความรู้ เพื่อ ค่าตอบแทนที่สูงในการทำงานในอนาคต					
8	การศึกษาต่อทำให้ข้าพเจ้ามีฐานะที่มั่นคง					
9	การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทำให้ ข้าพเจ้าได้รับค่าตอบแทนที่สูงเพื่อดูแล ครอบครัว					
10	ข้าพเจ้าต้องการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อการ ทำงานในอนาคต					
11	การศึกษาต่อทำให้ข้าพเจ้ามีความคิดที่ กว้างไกลขึ้น					
12	การขาดวิสัยทัศน์ทางการศึกษาทำให้มี ความคิดคับแคบ					
13	การไม่ย่อท้อต่อการศึกษาทำให้มีพื้น ฐานความรู้แน่น					
14	ข้าพเจ้าไม่มีความอดทนในการขวนขวาย หาความรู้					

ภาคผนวก ข
คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ (t)
1	4.949
2	4.813
3	4.200
4	6.039
5	4.228
6	7.015
7	5.546
8	5.695
9	3.559
10	4.979
11	3.979
12	5.530
13	2.669
14	3.295
15	2.578
16	3.341

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .884

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ (t)
1	5.701
2	2.714
3	3.349
4	4.217
5	4.450
6	3.769
7	3.325
8	3.764
9	4.521
10	5.240
11	3.003
12	7.387
13	2.783
14	3.003
15	3.730
16	4.193
17	2.429

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .878

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของ
ของผู้ปกครอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ (t)
1	5.266
2	4.027
3	4.602
4	5.425
5	2.317
6	5.771
7	3.431
8	3.285
9	3.799
10	3.977
11	3.995
12	2.195
13	3.203
14	2.753
15	3.095

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .845

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ (t)
1	5.872
2	4.529
3	4.772
4	5.438
5	3.055
6	5.907
7	2.266
8	4.808
9	5.936
10	7.027

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ . 844

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ
ด้านการเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ (t)
1	3.576
2	2.167
3	4.071
4	2.749
5	2.896
6	4.356
7	3.074
8	3.670
9	4.353
10	3.727
11	5.170
12	3.736
13	2.549
14	3.460
15	4.957
16	2.787

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ . 826

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง
นักเรียนกับครู

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ (t)
1	2.279
2	2.692
3	3.937
4	4.394
5	3.040
6	2.343
7	4.243
8	4.434
9	2.213
10	3.099
11	2.456
12	3.704
13	4.867
14	4.318
15	4.053
16	6.512
17	5.270
18	2.926
19	3.648
20	4.134
21	3.506
22	2.216
23	3.900
24	2.655

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .866

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง
นักเรียนกับเพื่อน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ (t)
1	2.228
2	3.488
3	3.936
4	3.504
5	3.103
6	6.235
7	2.111
8	5.588
9	5.586
10	2.719
11	5.649
12	6.162
13	4.400
14	3.284
15	2.729

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .854

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ (t)
1	2.231
2	3.791
3	5.614
4	3.462
5	2.197
6	3.718
7	3.364
8	3.684
9	3.906
10	4.540
11	5.478
12	3.405
13	4.566
14	2.605

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .818

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/ 0274

วันที่ 14 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวศศิธร เป้งทอง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานินพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานินพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวศศิธร เป้งทอง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/ 0272

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง

เนื่องด้วย นางสาวศศิธร เป้งทอง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวศศิธร เป้งทอง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 085-8398958

ที่ ศธ 0519.12/0273

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา

เนื่องด้วย นางสาวศศิธร เป้งทอง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวศศิธร เป้งทอง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 085-8398958

ที่ ศธ 0519.12/ 0275

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 มกราคม 2552

เรื่อง ขออนุญาตขอความเห็นชอบการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดปากบ่อ

เนื่องด้วย นางสาวศศิธร เป้งทอง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 152 คน ตอบแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม 2552

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตขอความเห็นชอบ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศศิธร เป้งทอง ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ด้วยความเคารพอย่างสูง

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 085-8398958

ที่ ศธ 0519.12/ 0719

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตย
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

27 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการเพิ่มเติมการสอบปากเปล่าปริญญาโท

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

เนื่องด้วย นางสาวศศิธร เป้งทอง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร” ได้รับอนุมัติให้สอบปากเปล่าปริญญาโท ในวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2552 เวลา 08.00 น. ณ ห้อง 12-402 ก ตึก 12 คณะศึกษาศาสตร์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่า รองศาสตราจารย์อารี พันธุ์มณี เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญเป็นกรรมการเพิ่มเติมการสอบปากเปล่าปริญญาโทของนิสิตผู้นี้ ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้ และ
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2258-4119, 0-2649-5067

โทรสาร 0-2258-4119

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	ศศิธร เป็งทอง
วัดเดือนปีเกิด	10 มีนาคม 2520
สถานที่เกิด	อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	98 หมู่ 12 ตำบลกล้วยกว้าง อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2533	ประถมศึกษา จาก โรงเรียนบ้านกล้วยกว้าง อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ
พ.ศ. 2540	มัธยมศึกษาตอนต้น จาก ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 4
พ.ศ. 2542	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก ศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนเขตบางกะปิ
พ.ศ. 2547	ปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ (สื่อสารมวลชน) จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2552	การศึกษามหาบัณฑิต (สาขาจิตวิทยาการศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร